

CVRČEK

(časopis členů oddílu Žlutý kvítek Palkovice)

2024

číslo 76

KLOKANI
DELFINI
ORLI
BOBŘI

Pony a Džar na Etně

V průběhu měsíce **dubna 2024** si „odskočil“ člen oddílu **Pony** s kamarádem **Džarem** (bývalým členem oddílu) na malou túru do Itálie. No, pro někoho to byla túra malá, pro jiného velmi namáhavá. Oba totiž patří mezi ty, kteří si nedávají malé cíle, a proto se rozhodli, že tentokrát navštíví sopku **Etnu** v Itálii. Jedná se o nejvyšší a nejmohutnější sopku v Evropě na východním pobřeží ostrova Sicílie, nedaleko měst Messina a Catania. V **roce 2013** byla sopka zapsána mezi **přírodní památky světového dědictví UNESCO**. Ani tentokrát nezapomněli vzít s sebou oddílovou vlajku, která za občasného kouře a vznášejícího se popela, zavlála na úbočí Etny.

Pony s oddílovou vlajkou na Etně. (28. 4. 2024)

Trasa výšlapu na Etnu. (28. 4. 2024)

Džar a Pony u Etny. (28. 4. 2024)

Ze závodní činnosti oddílu Žlutý kvítek.

V průběhu roku 2024 se oddíl Žlutý kvítek Palkovice aktivně zapojil nejen do běžné oddílové činnosti, ale zúčastnil se také turistických závodů a závodů CPP. Tyto soutěže na mistrovských úrovních běháme již **čtvrt století**. Během let se při závodech vystřídal několik běžeckých generací, které v rámci oddílů přinesly mnoho medailí. Podle posledních statistik Rady turistických závodů se do jednotlivých kol během roku zapojuje cca **4.300** běžců a běžkyň. Nás může těšit, že v silné konkurenci oddílů z měst jsme se dokázali udržet i my.

A že to není vždy jednoduché, to ví naši závodníci nejlépe. Vždyť sekundové rozdíly nejlepších nás nejednou připravily o medaili. Stačilo neuvázat správně uzel, špatně orientovat mapu, neodhadnout vzdálenost nebo netrefit kriketovým míčkem cíl. A již jsme se ocitli v dolní části tabulek. Naopak byli i takoví, kteří tyto úkoly zvládli na výbornou, ale časová ztráta při hledání azimutů nebo dokonce pád během běhu je připravily o umístění na stupních vítězů. Bohužel, v případě našeho oddílu musíme konstatovat, že během 25 let je to stále stejné, nám chybí lepší **běžecké časy**. Někdy byste se divili, co se při závodech stane. Zapomenete buzolu, orazit si projití azimutového stanoviště a musíte se vracet, kocháte se okolní krásou krajiny a zapomenete na soutěž nebo hledáte ztracené propisky, což je důležitější než samotný běh.

*Medailisté z mistrovství Moravskoslezského kraje. (13. 4. 2024)
Zleva: Šikula, Kolda, Bedrunka, Myšák, Kačer, Vážka, Robot.*

Ale dost bylo přemítání nad úspěchy či neúspěchy, vraťme se tedy do reality roku 2024, v němž jsme se zúčastnili **8** turistických závodů a v jednotlivcích získali **39 medailí**. Největším překvapením v poháru Moravskoslezského kraje bylo získání **trofeje** v bílém poháru žactva. A žactvu se dařilo i na republikové úrovni, když se umístili v silné konkurenci

na **4. místě**. Musíme pochválit i kategorii dorostenců a dospělých, kde jsme se v letošním roce sice snažili, ale v rámci kraje to stačilo pouze na **5. místo** a v republikovém poháru na **11. místo**. Vše bylo způsobeno tím, že jsme se závodů, s ohledem na finance, zúčastnili v malém počtu, neboť někteří z důvodu školních, pracovních či jiných povinností jet nemohli, což v konkurenci oddílů, které dorazily na závod i v počtu 40 běžců, na lepší úspěch nestačilo.

Účastníci Českého poháru v Libavé před palkovickou tělocvičnou. (4. 5. 2024)
 Stojící zleva: Drop, Viki, Robot, Sisi, Axis, Kačer, Racek, Medúza, Tarbík, Nešinka, Škyták, Žalud, Myšák, Kolda, Lavina, Pirát.
 Dřepící zleva: Kalimero, Vážka, Bubu.

Každý závodník byl **střípkem** do celkového umístění našeho týmu. Někomu se zadařilo v závodě prvním, jinému v závodě dalším. Ale všechny nás doprovázelo heslo „**Běžíme srdcem!**“ A snad proto máme takové výsledky a dokázali jsme konkurovat městským oddílům celých **25 let**.

Všem běžcům Žlutého kvítku patří velké poděkování, protože i přes jakékoliv zaváhání na trati bojovali a snažili se chyby během dalšího průběhu závodu napravit rychlejším během. V poháru Moravskoslezského kraje se na stupních vítězů umístili **Nešinka (1.)**, **Myšák (1.)**, **Kolda (2.)**, **Bobek (3.)**, **Hvězda (3.)** a **Robot (3.)**.

Účastníci Českého poháru v Rapšachu. (11. 5. 2024)
 Stojící zleva: Robot, Viki, Škyták, Myšák, Lavina, Kolda.
 Dřepící zleva: Malina, Bubu, Šikula, Bobek.

V rámci mistrovství České republiky se přes všechny nástrahy nejlépe dostal **MYŠÁK**, který se stal **mistrem České republiky** v kategorii starších žáků a zároveň se mu v těžké konkurenci podařilo **zvítězit** i v Českém poháru. Úspěšná byla také **Viki**, která získala na mistrovství **stříbrnou** medaili a v Českém poháru medaili **bronzovou**. Když kráčela nabitým sálem pro své ocenění, mohli jsme slyšet její slova: „*To jsem nečekala.*“

Myšák – mistr České republiky.
 (8. 6. 2024)

Viki – vicemistryně České republiky.
 (8. 6. 2024)

A zde jsou výsledky našich závodníků z mistrovství České republiky v Mikulášovicích:

1. místo – Myšák

2. místo – Viki

4. místo – Šikula – ztráta na bronzovou medaili pouhých 28 sekund

6. místo – Kolda, Kudlanka

7. místo – Robot

10. místo – Lavina

12. místo – Tarbík, Kačer

Viki a Myšák na mistrovství ČR v turistickém závodě. (7. 6. 2024)

Závodní turistická sezóna nám téměř skončila, před námi je ještě mistrovství České republiky štafet a mezinárodní mistrovství, a je proto vhodné zrekapitulovat naše dosavadní výsledky. V rámci turistických závodů jsme v sezóně 2024 získali celkem **39 medailí**, z toho **14 zlatých**, **10 stříbrných** a **15 bronzových**. Dále jsme obsadili **9 čtvrtých** míst, **10 pátých** a **8 šestých** míst. K tomu je třeba připočítat ještě medaile **Bedrunky**, **Adriany** a **Tibora Ermisových**, kteří tratě museli zvládat ještě s doprovodem. A nesmíme zapomenout na dalších **36 medailí** ze závodů CPP (*celostátní pobyt v přírodě*), z toho **14 zlatých**, **12 stříbrných**, a **10 bronzových**. Dále obsadili **4** závodníci **4. místo**, **2** páté a **2** šesté.

TÁBOR ŽLUTÉHO KVÍTKU

2024

TÁBOR ŽLUTÉHO KVÍTKU

TÁBOR „Po čajíčku“

Ochozy

27. 7. - 3. 8. 2024

VEDENÍ TÁBORA

Funkce	Jméno	Přezdívka
Hlavní vedoucí	Eliška Ručková	REJSEK
Programové vedoucí	Anna Huďová Jana Bajtková	JAHODA ŽLUŤÁSEK
Kuchař a zdravotník	Tomáš Huďa	DROP
Pomocná kuchařka	Petra Kučová	ŠTĚŇĚ
Zdravotní sestřička	Libuše Slípková	JAVOR
Hospodář a hlídač	Jaromír Šupina	PIRÁT
Vedoucí přes výpravy a údržbář	Jiří Bajtek	BOBR
Technické zabezpečení	Kateřina Barešová	MALINA

Rejsek

Jahoda

Žluťásek

Drop

Štěně

Javor

Pirát

Bobr

Malina

Vedení tábora v parku holešovického zámku. (1. 8. 2024)

Zleva: Žluťásek, Jahoda, Rejsek.

DALŠÍ ÚČASTNÍCI TÁBORA

Jméno	Přezdívka	Jméno	Přezdívka
Nikol Matulíková	Sisi	Ondřej Vysloužil	Axis
Tomáš Menšík	Myšák	Anežka Kubalová	Vážka
Lada Čepánová	Motýlek	Matěj Kubala	Kalimero
Václav Kološ	Kolda	Julie Mlčochová	Bubu
Valérie Šupinová	Ptáče	Ella Dobešová	Mandarinka
Lukáš Škodík	Mrkev	Aneta Dobešová	Broskev
Amálie Milatová	Kapybara	Barbora Bačová	Míček
Lukáš Menšík	Ninja	Eliška Palátová	Klobouk
Markéta Dudová	Piškot	Anežka Vysloužilová	Nešinka

Sisi

Myšák

Motýlek

Kolda

Ptáče

Mrkev

Kapybara

Ninja

Piškot

Axis

Vážka

Kalimero

Bubu

Mandarinka

Broskev

Míček

Klobouk

Nešinka

1. den - sobota 27. 7. 2024

Příjezd, zámek Bystřice pod Hostýnem, tábořiště

Služba v kuchyni: Pirát, Sisi, Bubu (hodnocení 1)

snídaně: doma

přesnídávka: zbytky od maminek

oběd: co ještě zbylo

svačina: kuřecí vývar s nudlemi

večeře: vařený párek, chléb, kečup, hořčice, čaj

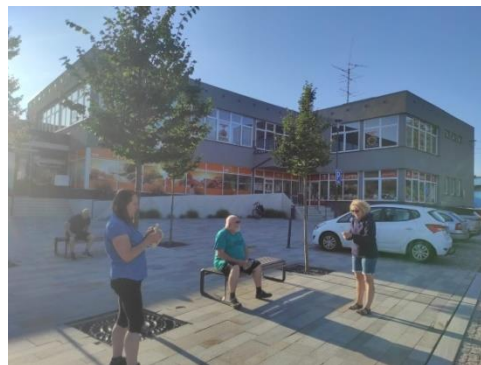
Zápisy událostí z tábora se provádějí většinou až po skončení prázdnin, a tak není divu, že si na některé události již ani nevzpomeneme. Pro letošní rok jsme byli chytřejší, alespoň jsme si to mysleli, a jednotlivým skupinám jsme rozdali **sešitky**, do nichž měly denní události zapisovat. Zatímco děti se snažily, tak v **sešitku vedoucích** si můžeme přecíst jen členy kmenového personálu... A pak už nic. Asi si myslí, že táborové vzpomínky ze svých pamětí nikdy nevymažou. Uvidíme, jak se tedy s jednotlivými dny s odstupem několika týdnů poperou.

Co se týká zápisů jednotlivých skupin, tak ty byly psány zajímavým způsobem. Někdo zaznamenal jen pár poznámek, jiná skupina dokázala popsat téměř celý den, jiná přidala i své myšlenky a vjemy. Jenže ty **hrubé chyby**, které se v zápisech objevovaly, zastiňovaly jejich obsah, a mnohdy se texty nedaly ani číst. Po zjištění, že nejpoužívanějšími slovy jsou „**pak**“, „**poté**“ nebo „**potom**“, zakázala Jahoda asi v polovině tábora jejich další používání. A začaly se objevovat nová slovní spojení a nekonečné věty bez čárek. Zajímavé na všech těch zápisech, plných gramatických chyb, ať už byly psány kýmkoliv, bylo, že jejich autoři prošli do dalšího ročníku s jedničkami nebo jen o pár stupňů horšími známkami. Nikdo z nich však nepropadl, ale, a to je ještě zvláštnější, nikdo ani nevrátil diplom. Inu, **nová doba**... Za chvíli z nás budou jen cvičení roboti...

Naše dobrodružství začíná v časných ranních hodinách. Sraz na letošní tábor jsme měli již v 6:00 hodin před tělocvičnou, kde nás již očekávali vedoucí se čtyřmi auty. V jednom byly naloženy veškeré potraviny, v druhém věci potřebné k zajištění chodu tábora a další měla sloužit pro přepravu našich zavazadel. Jenže když **Pirát s Dropem** viděli naše batohy, hrůzou se jim na hlavě postavily **zbytky vlasů**, a marně uvažovali, jak takové velké množství věcí narvou do dvou aut. Ale podařilo se.

Do motoru se nám opravdu nic nevejde. (27. 7. 2024)
Zleva: Broskev, Štěně a Drop.

V Kozlovicích čekáme na další věci. (27. 7. 2024)
Zleva: Drop, Javor, Pirát, Štěně.

Každý začátek tábora je těžký, o čemž se nejvíce přesvědčila hlavní vedoucí – **Rejsk**. Ještě u tělocvičny zjistila, že jí chybí podstatná část táborové dokumentace, a tak běžela pro ni domů. Když se vrátila zpět, už jsme měli veškeré věci naložené v autech a mohli jsme vyrazit na zastávku u Kubalů (nyní *honosně nazývanou Centrum*), kde jsme očekávali příjezd autobusu, který nás měl přepravit až na vlakové nádraží v **Rožnově**.

Na zastávce u Kubalů pod dohledem Rejska.
(27. 7. 2024)

V Rožnově jsme se vypořádali s nedostatkem
místa k sezení. (27. 7. 2024)

Mezitím řidiči odjeli na svou pouť auty, která však netrvala dlouho. Jejich první zastávkou byla pekárna v Palkovicích, kde se nakládalo pečivo. Zde nás zastihla Rejskova **rychlá spojka**, která nám přivezla další část táborové dokumentace. Zkrátka **Rejsk neměl svůj dobrý den**. A to jsme netušili, že o pár minut později nám zavolá, že máme počkat na dovážku dalších **táborových věcí** – látek na čelenky a vlajku. Domluvili jsme se tedy, že zastavíme v Kozlovicích u potravin. Zde jsme tedy již do tak plných automobilů dodali další nově dovezené věci. Ještě chvíli jsme očekávali, zda nezazní opět telefon, ale když se nic nedělo, vyrazili jsme směrem do Zlínského kraje.

Na nádraží ve Valašském Meziříčí. (27. 7. 2024)
Zleva: Štěně, Bobr, Pirát, Javor, Drop.

Překvapení členové oddílu Žlutý kvítek.
(27. 7. 2024)

První zastávku jsme si dali ve **Valašském Meziříčí**, kde jsme se posilili dobrou kávou a pitím a očekávali jsme příjezd vlaku od Rožnova. Konečně dorazil a jeho cestující, členové oddílu **Žlutý kvítek**, byli překvapeni, když nás na nádraží spatřili. Zamávali jsme na sebe a každý pokračoval dále svou cestou. Oni po železnici a my po silnici do **Bystřice pod Hostýnem**, kde jsme se znovu setkali. A to i přesto, že jsme na parkovišti dlouho čekali, než dorazí **Javor** se svou škodovkou. Asi potkal cestou několik velkoobjemových vozidel, které nebylo možno předjet.

Také cesta vlakem byla zajímavá, neboť Jahoda přišla s tím, že letos se budou zapisovat táborové hlášky. Mezi ně patřila nejčastěji používaná slova „**Kámo**“ nebo „**Bochníček**“, což dle účastníků tábora je chleba za výhodnou cenu. Škoda jen, že se tyto hlášky každý den nenafotily.

Jakmile jsme se všichni setkali, vydali jsme se na prohlídku **zámku** v Bystřici pod Hostýnem, který patří **rodu Loudonů**. Mnohým toto nic neříká, ale zcela jistě si vzpomenete na písničku: „*Generál Loudon jeden přes vesnici, generál Loudon jeden přes ves...*“ Ano, právě do tohoto rodu tento generál patřil. Zatímco Pirát hlídal na nádvoří naše věci, my jsme se s mladým a milým průvodcem vydali na komentovanou prohlídku plnou zajímavých exponátů. Ale protože z nádraží na zámek to bylo **dlouhých 15 minut**, tak jsme se cestou unavili a velkou část prohlídky jsme absolvovali v pozici „**sed**“. Ještě, že nám to průvodce toleroval. A protože se v zámku nesmělo fotografovat, tak nejsme na žádném snímku v této pozici zachyceni. A to víte, že část zámeckého parku dosud patří **armádě České republiky**? Takže ani tam jsme nesměli fotit.

V zámku v Bystřici pod Hostýnem. (27. 7. 2024)

Zámecké sluneční hodiny. (27. 7. 2024)

Po prohlídce jsme se na nedalekém parkovišti nejprve posilnili buchtami od Štěněte, Sluníčka a Javora, a teprve potom jsme se vraceli k nádraží. Nejprve jsme chtěli jet autobusem, ale protože ten nejel, zrychleným přesunem jsme se dostali na nedaleké nádraží, odkud jsme vlakem jeli nejprve do Hlinska pod Hostýnem. Zde jsme si mohli vybrat, zda půjdeme na tábořiště pěšky 4 kilometry, nebo část cesty absolvujeme autobusem. Kdo si myslí, že vyhrál autobus, tak se trefil.

Konečně jsme dorazili na tábořiště. Trvalo dlouhou chvíli, než si vedoucí převzali tábořiště a my se mohli odstěhovat do stanů s podsadou. Zatímco prvních sedm stanů patřilo vedoucím (*Javor 1, Štěně 2, Rejsek 3, Drop 4, Bobr 5, Žluťásek 6 a Jahoda 7*), ostatní se rozdělili do dvojic a sami si mohli vybrat svůj stan, nebo který jim zrovna zůstal: **8** – Ninja, Mrkev, **9** – Sisi, Motýlek, **10** – Míček, Klobouk, **11** – Myšák, Kolda, **12** – Ptáče, Bubu, **13** – Broskev, Mandarinka, **14** – Axis, Nešinka, **15** – Piškot, Kapybara a **16** – Vážka, Kalimero. A Pirát měl své zázemí na gauči v domečku.

„Naše“ stany s podsadou. (27. 7. 2024)

Pirátovo zázemí v domečku. (27. 7. 2024)

Zrovna, když jsme si vybalovali ve stanech věci, ozvalo se mohutné zapískání na nástup. Společně s vedoucími jsme absolvovali prohlídku tábořiště, seznámili jsme se s táborovým řádem a dozvěděli se, že téma tábora je **SURVIVOR**.

Ochozy. (27. 7. 2024)

Účastníci tábora u tree mailu. (27. 7. 2024)

Poté jsme si u mohutného ořechu, který představoval **TREE MAIL**, našli první vzkaz. Ten nám nařizoval, abychom v lese našli jednotlivé různobarevné díly skládačky – **puzzle**. Z jedné strany byla část rozstříhaného táborového loga a z druhé jméno účastníka tábora. Každý si mohl přinést jen svůj díl. Tak jsme se dozvěděli, jak se náš kmen jmenuje, jaké je jeho barevné označení a kdo do něj patří. Vedoucí nás tedy do jednotlivých kmenů rozdělili takto: žlutí **Manihiki** (*Vážka, Nešinka, Mandarinka, Míček a Ptáče*), zelení **Pukapuka** (*Ninja, Kolda, Kapybara, Sisi a Axis*), modří **Rarotonga** (*Myšák, Mrkev, Motýlek a Piškot*) a červení **Aitutaki** (*Bubu, Broskev, Klobouk a Kalimero*). Nejrychlejším kmenem byli **modří**, jako druzí skončili zelení, po nich červení a nejpomalejším týmem byli žlutí. Za splněný úkol podle dosaženého výsledku dostávaly jednotlivé kmeny **odměrky rýže**.

Kmen Rarotonga. (27. 7. 2024)

Kmen Aitutaki. (27. 7. 2024)

Mezitím, co jsme se seřad'ovali do týmů, vedoucí provedli přepadovou **bodovačku stanů**. Pro některé, jako např. Kalimero, Vážka, Mrkev, Bubu, Kapybara, Piškot a Nešinka, to nedopadlo moc dobře, neboť získali pouhé dva nebo tři body.

Poté jednotlivé kmeny obdržely své **deníčky**, do nichž během odpoledního klidu měli zapisovat jednotlivé denní události, případně je doplnit kresbami. I když úroveň zápisů byla různá, úkol se zdařil. Bez těchto poznámek bychom nedali dohromady toto číslo oddílového časopisu Cvrčka. Účastníci rovněž obdrželi **kartičky**, na které si měli nakreslit vlastní přezdívku. Tyto lístky se poté umístily na jednotlivé stany.

Zhotovování kartiček.
(27. 7. 2024)

Bobr a Žlutásek likvidují provázky na tričku.
(27. 7. 2024)

Nebudeme tentokrát popisovat, jak probíhal jednotlivý den, kdy zábava byla prostrídána jídlem a službou v kuchyni, ale budeme se věnovat událostem, na které se v zápisech kmenů nedostalo. Jednou z nich bylo **batikování triček**. Zpočátku se uvažovalo, že všichni budou mít shodnou barvu, ale na poslední chvíli se rozhodlo, že chlapi budou dobře vypadat v **modrých** tričkách a dívky budou ještě krásnější v tričkách **červených**. Tak se také stalo. Nejprve se udělala jedna várka, poté druhá a postupně se pod proudem studené vody ze studny nechaly zchladnout. Což o to, různě posvazovat naše trička bylo jednoduché, ale zlikvidovat jednotlivé provázky po „uvaření“ triček, to už byl úkol podstatně těžší. To bylo zbytečného nadávání. Kdo si své tričko pořádně nezpevnil provázkem, měl ho víceméně jednobarevné. Nejvíce jsme záviděli těm, kteří své tričko „zmuchlali“, svázali provázkem a nechali vařit. A jak se jim povedlo... Příště budeme vědět.

Trička po batikování musí uschnout. (27. 7. 2024)

Táborová vlajka. (27. 7. 2024)

Posledním úkolem prvního dne bylo nakreslit **táborovou vlajku**. Podíleli se na ni všichni účastníci a před večerkou byla vytažena na táborový stožár. A protože šla nahoru velmi ztěžka, prohlásil **Bobr**, že by ji krást nechtěl... Je totiž tradicí, že táborníkům se táborová vlajka krade a poté se jim za **výkupné** dává zpět. Nás toto našťestí minulo.

Vztyčování táborové vlajky. (27. 4. 2024)

První kmenová rada. (27. 7. 2024)

Závěr dne patřil **kmenové radě**. Shromáždili jsme se u ohniště a nejstarší vedoucí jednotlivých týmů převzali **hořící fakule**. Ty byly podle dosažených výsledků postupně zhasínány. Nejprve byla uhašena kmeni s nejmenším počtem bodů, tj. žlutým. Nejdéle hořela modrému kmeni, který také obdržel kmenovou imunitu. A protože jsme na stanovém táboře, bylo nutné stanovit i jednotlivé **noční hlídky**, které měly zabezpečit náš spokojený spánek:

21.00 – 22.00	Kalimero, Klobouk, Ptáče
22.00 – 23.00	Broskev, Míček
23.00 – 24.00	Bubu, Vážka
24.00 – 01.00	Nešinka, Kapybara
01.00 – 02.00	Piškot, Mandarinka
02.00 – 03.00	Sisi, Motýlek
03.00 – 04.00	Ninja, Mrkev
04.00 – 05.00	Kolda, Myšák

Po skončení kmenové rady následovala večerní hygiena a příprava na spaní. Zatímco členové kmenů se chystali na spaní ve stanech, tak vedoucí **Rejsek** si „ustlal“ v **hamace**. Největším překvapením pro noční hlídače však bylo, když v lese za táborem našli dalšího ležícího člověka v hamace. Rychle běželi sdělit tuto novinu Pirátovi, který jim řekl, že to není cizí osoba, ale **Bobr**. Musíme přiznat, že noční hlídky překvapily. Vstávaly bez reptání, tábořiště hlídaly pořádně a několikrát ho během služby prošly. I když možná, že někteří se trochu báli, ale nedali na sobě nic znát. Přece je nějaký ten funící ježek nebo chrochtající divočák nepřekvapí. A protože byla velmi **teplá noc** (21° C), užili si první noc jak hlídající, tak i venkovní spáči.

Účastníci kmenové rady. (27. 7. 2024)

Rejsek v hamace. (27. 7. 2024)

zapsali denní hlídač Pirát a hamaková královna Rejsek

Končí první den z pohledu vedoucích, ale nyní je třeba se věnovat i zápisům jednotlivých kmenů:

Zápis kmene Manihiki: „Sraz jsme měli v 6:00 hodin ráno před tělocvičnou. Cestou na tábor jsme se zastavili na prohlídku hradu. Dojeli jsme tam autobusem a vlakem. Po prohlídce jsme šli rychle na vlak, který nám málem ujel. A na autobusovou zastávku autobus přijel s malým zpožděním. S ním jsme dojeli 1,5 kilometru od tábora. Tak jsme museli šlapat.“

Pak jsme vyndali věci z aut, které tam bylo obtížné vůbec nacpat, a šli si vybalit věci

do stani. Pak nám přečetli pravidla a provedli táborem a řekli, co máme nebo nemáme dělat, aby nikdo nepřišel k úrazu. Později jsme hráli hru v lese, díky které jsme se dozvěděli, v jakém jsme týmu. V našem případě jsme **Manihiki**. Dozvěděli jsme se, že téma tábora je **SURVIVOR**. Rozdali nám malé sešitky s názvem týmu, kde budeme po zbytek tábora psát věci, co jsme v ten den dělali.“

Jízda na tábor autobusem. (27. 7. 2024)

Táborový řád

- 1) Dbám na poctivou osobní hygienu.
- 2) Udržuji pořádek a čistotu ve svém stanu a okolí.
- 3) Chráním přírodu, nepoškozují stromy, nelámu větve, neničím lesní porost.
- 4) Neublížuji jiným kamarádům, neperu se, nepoužívám vulgární slova.
- 5) Je přísně zakázáno jakékoliv ničení zařízení tábořiště.
- 6) Jakékoliv poranění, klíšťata, oděrky apod. hlase IHNED zdravotníkovi nebo vedoucímu dne.
- 7) Na mytí nádobí a čištění zubů bereme vždy jen pitnou vodu.
- 8) Posloucháme pokynů vedoucího a jiného táborového personálu.
- 9) Během doby odpočinku nerušíme ostatní děti a vykonáváme klidovou aktivitu.
- 10) Navzájem si pomáháme a podporujeme se.

Handwritten signatures and names in various colors (blue, black, red) are written below the list, including: N: N: Ja, KADYBARA, MANDARINKA, MÍČEK, KLOBOUK, PÍSKOT, KALIMERO, MOBYLEK, and others.

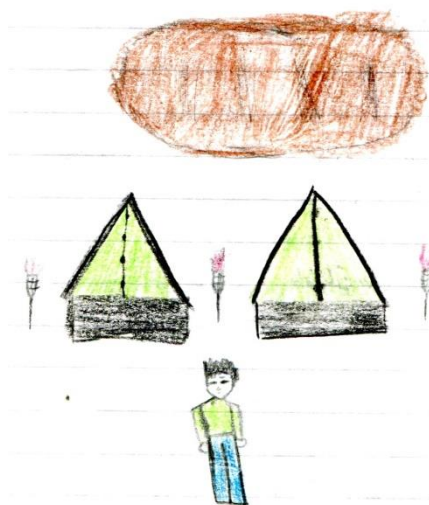
Táborový řád. (27. 7. 2024)

Zápis kmene Aitutaki: „Prohlídka zámku Bystřice pod Hostýnem. Příjezd do tábořiště a prohlídka okolí tábora. Ubytování ve stanech s podsadou a vybalování batohů. Rozřazovací hra na rozdělení týmů. Téma je **Survivor**. Dnes je moc dobrá hláška dne: „**Kámo!**“

Teď píšeme náš týmový deník a potom si budeme batikovat trička.“

Zápis kmene Rarotonga: „Vyjeli jsme dnes brzy ráno, v 6:40 hodin, busem do Rožnova. Pak jsme jeli vlakem do Bystřice pod Hostýnem. Po prvním pronesení slova „bochniček“ jsme vyrazili na zámek rodu Loudonů. V zámku jsme viděli (původně bylo výděli) dost zajímavých exponátů. Potom jsme skoro nestihli vlak.

Poté jsme se vydali vstříc nebezpečné divočině k našemu tábořišti. Po dlouhé chvíli čekání jsme převzali tábořiště. Následně jsme se nastěhovali do stanů s podsadou. V jednu chvíli se ozvalo mohutné zapískání, které nás svolávalo na nástup. Byli jsme rozděleni do čtyř skupin. A tím začal tábor **Survivor**.“

Zápis kmene Pukapuka: „Dne 27. 7. jsme se probudili do krásného dne obohaceného začátkem turistického tábora. V šest hodin ráno jsme byli před tělocvičnou nachystaní a natěšení na cestu do kempu, kde budeme trávit příštích osm dní.

Cestu jsme započali jízdou autobusem, se kterým jsme se dostali k vlakovému nádraží. Po chvíli přijel vlak, který nás přiblížil k zámku Bystřice pod Hostýnem. Zde jsme si zakoupili komentovanou prohlídku zámku. Pan průvodce byl velice milý a plný informací, i když to bylo jeho první komentování historie tohoto zámku. Po prohlídce jsme se vydali zpátky na nádraží, kde nám jel vlak směr tábořiště.

Jelikož jsme moc líní, tak jsme si zkrátili pěší cestu autobusem o čtyři kilometry. Pak už nám zbývalo jen dojít k tábořišti. Od kempu jsme neměli velká očekávání, ale překvapilo nás to.

Na závěr jsme si ještě zahráli hru, která nás rozřadila do kmenů. Doufáme, že se ráno probudíme.“

**Pukapukapuk,
dělám velký hluk.
Zapálíme zelený ohýnek,
skončí v něm všechno bez výjimek.
Pukapukapuk,
i ten malý kluk!**

Jahoda nám vysvětluje, jakým způsobem budeme rozdělení do kmenů. (27. 7. 2024)

2. den - neděle 28. 8. 2024 pobyt v tábořišti, kuličkář

Služba v kuchyni: Drop, Kolda, Broskev (hodnocení 1)*

snídaně: chléb, pomazánky od Štěněte a Javora, čaj
přesnídávka: rohlíky s termizovaným sýrem, polosuchý salám
oběd: kuřecí vývar s nudlemi
svačina: donut, meloun
večeře: kuřecí špalíky, brambor, kompot, čaj

Dnešní den bylo původně naplánováno, že mladší skupina se zúčastní výpravy na svatý Hostýn. Velcí by stejné místo navštívili o den později. Jenže vedoucí mění, a **meteorologové mění**. Za pomoci mobilních telefonů jsme zjistili, že radary v dopoledních hodinách ukazují v našem místě **velké množství srážek**. Protože přes noc bylo teplo, moc jsme tomu nevěřili, ale když nad ránem začalo foukat, byli jsme pozorní. Rozhodli jsme se, že žádný výlet se konat nebude a tento den prožijeme v táboře. Udělali jsme dobře, kolem sedmé hodiny ranní začaly z nebe padat první dešťové kapky. A to jste měli vidět, jak rychle si **Rejsek** pomáhal ze své hamaky. Do **minuty** měla vše sbalené a ukryté pod přístřeškem.

Zatímco táborníci ještě spali, tak Jahoda se Žlutáskem a Rejskem rozmísťovaly v nedalekém lese „ukradená“ **oddílová trička**. Budíček byl tedy až v 7.30 hodin, a protože byla neděle, rozsvička byla zrušena. Prvním úkolem členů oddílu po probuzení bylo navštívit **tree mail**, kde na ně čekal další vzkaz. Dozvěděli se z něj, že některá hlídka v noci špatně hlídala a neznámý lupič jim ukradl batikovaná trička, která poztrácel v okolním lese. Jejich úkolem bylo je najít. Každý jen své tričko. Při hledání začalo padat čím dál více kapek, a kdo neměl štěstí, a dlouho své tričko hledal, tak byl docela mokrý. To vedoucí měli jednodušší. Jejich trička objevil totiž **Ninja** v koupelně, a tak si pro něj jen zaběhli a rychle zase vběhli pod přístřešek. Závěr hledání již probíhal za většího deště.

Mandarinka našla své tričko. (28. 7. 2024)

Trička, kam se podíváš. (28. 7.2024)

Úspěšný hledač Ninja. (28. 7. 2024)

Kdo měl odvalu, tak šel v dešti zapnout otevřené stany, zatímco ostatní táborníci zůstali promočení pod přístřeškem. Jakmile první vlna deště ochabla, šli se všichni převléknout do suchého oblečení, vzali si gumáky a pláštěnky, a opět se vrátili pod přístřešek, kde jim služba nachystala snídani.

Otevřené stany bylo nutné zavřít. (28. 7. 2024)

Prší čím dál více. (28. 7. 2024)

Volný čas po jídle jsme věnovali osobní hygieně, úklidu a především **hledání skrytých imunit**. V tábořišti byly schovány celkem tři, v hodnotě **3, 5 a 7** bodů, a naším cílem je bylo **nenápadně** najít a uschovat ve svůj prospěch. Jenže slovo nenápadně působí na některé jako červený hadr na býka. A tak **Bubu**, která našla první imunitu, byla tak nenápadná, že svůj ojedinělý nález řevem prozradila všem. Nesměla se proto divit, že se jí snažili všichni okrást. Inu, imunita je imunita. Chodila s ní všude, ale jediné místo, kde si ji nevzala, bylo WC. Když se z návštěvy tak důležitého místa vrátila, imunita již ve stanu nebyla. Rychle změnila majitele.

Počasí se na chvíli umoudřilo, a tak jsme se mohli věnovat hře **Ubongo**, při níž jsme museli co nejdříve poskládat z nachystaných dílů ukázkový obrazec. Všichni se do hry ponořili s nadšením. Bojovali mezi sebou dva týmy táborníků, složené z různých kmenů. Nejúspěšnějším kmenem byli **zelení** (*Pukapuka*), druzí se umístili žlutí (*Manihiki*) a za nimi skončili modří (*Rarotonga*) a červení (*Aitutaki*).

Jednotlivé závodníky odstartovával Rejssek. (28. 7. 2024)

Skládáme ubongo. (28. 7. 2024)

Po hře ubongo počasí zase na chvíli začalo zlobit, a tak jsme se všichni schovali pod přístřešek, kde jsme si zahráli několik her **BINGO**. V první zvítězil **Mrkev** před Ninjou a Sisi, v další byla úspěšná **Sisi** před Jahodou, Míčkem a Broskví a v té poslední zvítězila **Bubu** před Jahodou a Nešinkou.

Na oběd jsme měli vynikající **kuřecí vývar** a poté následoval odpolední klid, který jsme využili k dopisování deníčků. Po něm již začalo sluníčko svítit, a tak jsme se nejprve věnovali **oddílovému kuličkáři**. Rozlosování provedli vedoucí, a kdo v prvním kole prohrál, musel jít **škrábat brambory** na večeri.

Výsledky kuličkáře 2024:

Štěně	\	Štěně	-	Štěně	\		
Motýlek	/						
Drop	\	Drop				Drop	
Bobr	/			Drop	/		
Mandarinka	\	Piškot	/				Drop
Piškot	/						
Žlut'ásek	\	Žlut'ásek				/	
Kalimero	/			Javor	-	Javor	\
Javor	\	Javor	/				
Nešinka	/						
Rejsek	\	Rejsek					DROP
Jahoda	/			Rejsek			
Ninja	\	Piráť	/				
Piráť	/					Rejsek	
Ptáče	\	Mrkev					/
Mrkev	/			Mrkev	/		
Broskev	\	Myšák	/				
Myšák	/					Rejsek	
Kolda	\	Kolda					
Kapybara	/			Vážka	/		
Bubu	\	Vážka	/				
Vážka	/					Sisi	
Míček	\	Sisi	\	Sisi	/		
Sisi	/						
Klobouk	-	Klobouk	/				

Jako vždy byly některé boje dramatické až **do poslední kuličky**. Do finále se však mohou dostat jen dva hráči, jimiž se tentokráte stali **Rejsek a Drop**, který nakonec zvítězil. V oddílové historii to bylo již **popáté**, čímž se stal neúspěšnějším kuličkářem.

Kuličkařada se blíží k závěrečnému cvrknutí.
(28. 7. 2024)

Finálové dvojice kuličkáře – Rejsek a Drop.
(28. 7. 2024)

Každé vítězství je třeba nějakým způsobem **oslatvit**. My jsme to tentokráte udělali svačinou, na kterou jsme obdrželi **donut** a sladký meloun. Po jídle jsme se rozhodli, že nabrané kalorie musíme zase rychle spálit. A tak jsme šli hrát **běhací pexeso**. Byli jsme rozdělení opět do dvou týmů, z nichž vyběhl první závodník a přinesl pexeso s nějakým zajímavým místem Moravskoslezského kraje. Po něm vybíhal další závodník, jehož úkolem bylo přinést druhé pexeso. Pokud si nezapamatoval původní místo, musel jít kartičku rychle vrátit a najít tu správnou. Tato soutěž přinesla vítězství kmenům **Manihiki** a **Rarotonga** před kmeny Pukapuka a Aitutaki.

Motýlek se marně snaží najít příslušnou dvojici.
(28. 7. 2024)

Klobouk ve svém památečném klobouku.
(28. 7. 2024)

Po této hře jsme byli unavení a museli jsme se jít napít. Následně jsme se přesunuli do lesa, kde jsme podle jednotlivých kmenů stavěli **lesní přístřešky – bunkry**. Materiálů bylo dost a velmi rychle jsme se proměnili v architekty. Někteří v úspěšné, jiní v méně úspěšné, neboť během stavění jim bunkr několikrát spadnul. Závěr soutěže patřil tentokráte rozhodcím s vedoucím **Mikýřem (Bobrem)**, kteří jednotlivé přístřešky ohodnotili. Vítězem se stal kmen **Rarotonga**. Jejich dílo zaujalo především **tančící striptýzovou tyčí pro Piráta**,

dále cestičkou k přístřešku, postaveným plotem, zahrádkou, ohništěm s klacíky na podpal a v neposlední řadě také kobercem. Jako druhý se umístil kmen **Manihiki**, který získal plusový bod za dřevěnou podkovku pro štěstí a chodníček. Za nimi následovaly bunkry kmenů **Aitutaki**, tzv. Mechový dům s pohovkou, do něhož se však „stavitelé“ již všichni nevešli, a **Pukapuka** s novou zříceninou a bodygardem. Škoda jen, že do přístřešku mohlo zatékat.

Bunkr kmene Rarotonga.

Bunkr kmene Manihiki.

Bunkr kmene Aitutaki.

Bunkr kmene Pukapuka.

Málem bychom zapomněli, že během odpoledního klidu našel imunitu **Kalimero**. A protože byl nejmenší, dovolovali si na něj všichni táborníci, kteří se ho snažili o ni obrát. Nastala menší **anarchie**, která se však přestala líbit vedoucím. Obě imunity si vzali k sobě a mohli jsme je hledat až po dalším pondělním ukrytí. Schovával Bobr, který ji ukryl na stožár a Drop, jenž ji zase umístil mezi drátěnky ve venkovním prostoru pro umývání nádobí.

To již se pomalu blížil večer a z dálky zněl hluk motoru auta, které do tábořiště přivezlo **Axise**, jehož všichni přivítali vřelým potleskem. Nebylo to pro něj snadné rychle se se vším vypořádat. Každý po něm něco chtěl. Ale když zařval Pirát, aby dodal **tričko k batikování**, tak to byla rychlost. Tak rychle jsme sbalit tričko neviděli. A ještě ho stihnul převázat provázkem. Výsledek – **nádherný**.

Nějak nám při tom stavění vytrávil, a tak jsme se již těšili na večeri, kuřecí špalíky s bramborem a kompotem, kterou nám služba vbrzku připravila. Mezitím jsme se ještě stačili osprchovat v teplé vodě, kterou zabezpečoval **Bobr**. Po jídle následovala **kmenová rada**, při níž **Drop** vysvětloval, že **večerka** znamená, že všichni budou už ve stanech. V tom se z osazenstva ozval **Piškot**: „*Ve svých?*“ Na to nešlo nijak reagovat.

Když už jsme u **táborových hlášek**, tak tento den jich padlo několik. Pirát s Bobrem chystali pro Javora, která byla na oddílovém táboře poprvé, **kanadskou noc**, ale protože všude kolem chodili ti, co věděli o významu této akce, přejmenoval **Pirát** kanadskou noc na **Ontario** (*město ležící v Kanadě*). Nikdo již netušil, o co se jedná. Jenže později se oba dozvěděli, že Javor má tak slabý spánek, že slyší v noci i padající špendlík, a proto od akce ustoupili.

Další hláškou bylo přejmenování **Ninji** na „**KOSMONAUT**“, neboť ten během nočního spánku spadnul z podsadové postele. **Rejsek** zase vymyslel básničku „*Tam je bláto, pozor na to!*“, když se **Mrkev** rozplácnul do bláta. Ale ani on neváhal s vymýšlením krátkých sloganů: „*Der, die, das, Pirát nosí adidas!*“ Nejvíce nás však rozesmála u kmenové rady **Vážka**, jíž se **Žlutásek** zeptal, zda ji není v chladném počasí zima. „*Není ti zima, Vážko!*“ A její odpověď byla jednoznačná: „*Zeptej se Piráta!*“ Ten totiž ve studeném počasí, asi 18° C, seděl na kmenové radě bez trička.

Nedělní kmenová rada.
(28. 7. 2024)

Louč kmene Manihiki musela být uhašena.
(28. 7. 2024)

Závěr kmenové rady patřil rozdělení **nočních hlídek**. Domnívali jsme se, že počasí bude moudré a v noci se moc neochladí. Netušili jsme, že se mýlíme:

21.00 – 22.00	Klobouk, Míček
22.00 – 23.00	Mandarinka, Broskev
23.00 – 24.00	Bubu, Kalimero
24.00 – 01.00	Myšák, Kolda
01.00 – 02.00	Kapybara, Vážka
02.00 – 03.00	Motýlek, Mrkev
03.00 – 04.00	Ninja, Sisi
04.00 – 05.00	Piškot, Nešinka, Ptáče

Když při kontrole nočních hlídek Pirát zjistil, že se **Bubu s Kalimerem** velmi **třesou**, sehnal jim deku, do které je zabalil. Takto svou druhou hlídku přečkali oba v teple. A protože si deku měli předávat s dalšími hlídkami, doufejme, že i jim bylo teplo.

zapsal noční hlídač Pirát

Máme za sebou druhý den z pohledu vedoucích a nyní následují zápisy jednotlivých kmenů. Tentokrát jsou některé z nich ponechány i se zapsanými **hrubými chybami**. To proto, aby si pisatelé uvědomili, že i v běžném písemném styku je nutné dodržovat základní pravidla českého pravopisu. Mnohé věty jsou v textu následovány dalšími nekonečnými větami... I **tečka** je někdy moc důležitá.

Zápis kmene Manihiki: „Druhý den jsme vstávali kolem půl osmé. Celkem pozdě na to, v kolik to mělo být. V dešti jsme rychle museli běžet k **TREE MAILU** a přečíst si dopis. Dozvěděli jsme se, že při večerní hlídce zmizela všechna trička, která jsme včera dělali. Vedoucí je měli ve sprše, kde je našel **Ninja**, a my umístěné až po lese. Pak jsme se šli někteří ještě převléci a obout si lepší boty, a šli na snídani. Mimochodem **lilo jako z konve**.

Po snídani se hledaly skryté imunity. Jednu našla **Bubu**, ale jelikož to vyřvala na celé kolo, tak jsme věděli, koho máme během dne **okrádat**. Po hře ve spojených týmech našel další imunitu **Kalimero**. Ale tomu někdo řekl, ať ji přinese, ale on si ji nechal. Ten ale běhat a řval, že má imunitu. To potom za ním běhali všichni, ale jelikož je mladší, tak to bylo lehčí. Nakonec mu ji vzala **Vážka**, jeho starší sestra. A Bubu ji vzali, když šla na záchod.

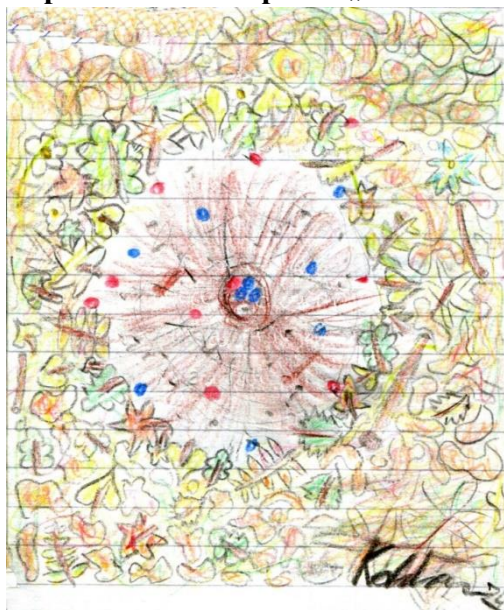
Vedoucí se naštváli, protože když měl imunitu Kalimero, tak to za ním furt dokola běhali, aby mu ji vzali. Takže se imunity schovávaly znovu.

Pak byl konečně oběd – kuřecí vývar. **MŇAM!** A poté byl odpolední klid. Když skončil, tak jsme šli hrát kuličky. A kdo vypadl v prvním kole, musel škrábat brambory. Ve finále byl Rejsek s Dropem. Vyhrál **Drop**.

Když jsme skončili, šli jsme na svačinu. Byly donuty a meloun. Poté jsme hráli **běhací pexeso**. A k večeru jsme v lese stavěli bunkry. My skončili druzí, první byli modří. Kolem osmé hodiny byla kmenová rada. Po ní jsme dlouho hráli **městečko Palermo**. Samozřejmě byla i večere.“

Zápis kmene Pukapuka: „Dne 28. 7. nás vzbudila hlídka s tím, že máme střídání, a že jdeme hlídat místo nich. Hlídky v našem týmu byly různé. Po všech hlídkách jsme měli budiček a následně pak snídani. Po snídani jsme hodinu seděli pod přístřeškem. Poté jsme měli hygienu a šli jsme se převléct z mokrých věcí.

Potom jsme hráli hru **UBONGO**, rozdělili jsme se na dva týmy. Po dvou družstvech. Třikrát jsme se prostřídali. Potom tady začala **anarchie** a začali se chytat a krást imunitu. Vedoucí se naštváli, protože jsme tu imunitu chtěli nespravedlivě ukrást nejmladšímu členovi cizího týmu, a tak je všechny sebrali a schovali jinam.

Na oběd byl kuřecí vývar a pak následoval odpolední klid. V odpoledním klidu nesmíme dělat nic než odpočívat či hrát deskové hry. Po odpoledním klidu následovala svačina. Byla moc dobrá, **mňam**. Pak jsme šli hrát kuličky, pak byla další svačina

a pak jsme šli stavět přístřešky do lesa a teď máme večeri. “

Zápis kmene Rarotonga: „Dnes jsme měli posunutý budiček na 7.30 z důvodu špatného počasí. Pak jsme se všichni schovali před deštěm do jídelny, kde nám už po chvílce služba donesla snídani. Byla moc dobrá.

Před snídani nám bylo řečeno, že některá z nočních hlídek nehlídala dobře, a že nám byly odcizeny **batikovaná trička**. Potom, co jsme našli trička, tak jsme měli pauzu. Následně jsme hráli hru **Ubongo**. Promíchali jsme si několikrát týmy a šli jsme na oběd.

Po vydatném obědu následoval odpolední klid, při kterém většina tábora hledala **skrytou imunitu**. Následně nás vytáhli do lesa, kde jsme hráli **turnaj v kuličkách**. Vítězem se stal **Drop**. Poté následovala sladká svačina a další hra, tentokrát **běžací pexeso**, a pak jsme měli chvíli pauzu. “

Zápis kmene Aitutaki (v kmeni byly dívky a jeden chlapec): „Budiček byl v 7:30. Po budičku byla snídaneň. Na snídani byl rohlík s pomazánkou. Po snídani jsme hrály různé hry. Potom jsme hledali **imunyty**, ale musely jsme to hledat znovu a potom byl oběd. Na oběd **byla** kuřecí vývar a byl moc dobrý. A **Kalimero říká, že má hlad**. Přitom uběhlo ani ne 45 minut.

Potom jsme s Broskví hledali **imunyty** a teď dopisujeme tenhle deník a dneska hodně přšelo a proto **sme** nešly na výlet ale to nevádí i tak ten den byl skvělý!!!

Na večer jsme šly do lesa. Stavěly jsme si své bunkry. Ten náš **jse** jmenuje **Mechový dům**. Představovaly jsme ho poroďcům. Bylo to super umyly jsme si ruce a měly večery. “

Bubu

Klobouk

Broskev

Kalimero

3. den – pondělí 29. 7. 2024

Svatý Hostýn

Služba v kuchyni: Javor, Piškot, Nešinka, Ptáče (hodnocení 1)*

snídaně: chléb s máslem, marmeláda, čaj

přesnídávka: chléb s pomazánkovým máslem, plátkový sýr

oběd: zeleninová polévka s vejcem

svačina: oplátka, broskve

večeře: rizoto s vepřovým masem a kuřecím masem, zelenina, čaj

Po dvou dnech strávených v tábořišti jsme se těšili na dnešní výpravu. Ráno jsme však byli v **šoku**, když nás po nočních hlídkách vedoucí vzbudili již v **6.45 hodin** a ihned nás svolávali na **rozzevičku**, kterou vedla **Jahoda**. Pár prostných cviků nás dokonale probralo z polospánku. Na 100 metrech jsme v rychlém tempu museli zdolávat hory, řeky, tornáda, povodně, odolávat zimě nebo smradu kadibudek. Po cvičení jsme již byli dokonale vzhůru. Zvláště, když jsme se umyli v korýtku ve studené vodě.

Ranní rozzevička. (29. 7. 2024)

Společné foto s Jahodou. (29. 7. 2024)

Následovala snídaně, sbalili jsme si věci do batohu, včetně svačiny a pití, a mohli jsme vyrazit. Až na **Kapybaru**, která zdravotníkoví Dropovi oznámila, že je jí špatně. Proto zůstala s Pirátem v tábořišti. My ostatní jsme šli pěšky kolem dřevěné postavičky na Ochozech, kde jsme se společně vyfotografovali, na zastávku do Bílavsky, odkud jsme se autobusem přepravili nejprve do Hlinska pod Hostýnem a dalším spojem až na **Rusavu**. Odtud nám již nezbývalo nic jiného, než pokračovat pěšky. Ani Piráta při plánování nenapadlo, jak náročnou výpravu nám nachystal. Tedy, on to věděl, ale neřekl nám to. Ještě, že neslyšel to občasné nadávání. Pořádně jsme se cestou zpotili, zvláště **Klobouk**, kterému pot **odnesl** pokrývku hlavy – **klobouček**. Kde se tak stalo, to jsme si již nikdo nevzpomněli, zvláště když jsme na ztrátu přišli až na Hostýně. Opravdu se nikomu nechtělo tu náročnou trasu absolvovat znovu. A tak zatímco v Bahňáku odpočívají **Kačerovy boty**, tak pod Hostýnem zase **Kloboukův klobouček**. A vězte, že takových ztrát na táborech bylo mnohem více.

Zatímco podle Piráta jsme měli jít kolem **nádherných skal**, tak tomu ve skutečnosti nebylo. Dodnes je Pirátovi záhadou, proč jsme žádnou skálu nepotkali, když oni v roce 1997 jich viděli několik. Že bychom šli na Hostýn z jiné strany?

Odpočinek cestou na Hostýn. (29. 7. 2024)
Zleva: Mandarinka, Vážka, Piškot, Motýlek.

Suché skály u Hostýna. (červenec 1997)
Horní řada zleva: Kůň, Pony, Ledňáček, Pavouk Kačka, Pes, Opice.
Dolní řada zleva: Vrabec, Kačer, Myš, Jelen, Lachtan, Vlk, Čáp.

Konečně jsme dorazili na vrchol Hostýna, kam mezi prvními dorazil nejmenší člen – **Kalimero**, za což v táboře obdržel sladkou odměnu. Nejprve jsme si odpočali před vchodem do **Baziliky Panny Marie**. Podivně skrčení a opření o zeď jsme vypadali jako **bezdomovci**. Nechybělo mnoho a zdejší návštěvníci by nám házeli malý **obolus** (*peníz*). Poté naše kroky vedly dovnitř chrámu, kde jsme mohli trochu zchladit. A zatímco jsme poslouchali hlas varhan (*dle některých harvan*), našla si nás uvnitř další oddílová vedoucí – **Tulipán**. Ta zde trávila svou dovolenou před brzkým svatebním obřadem. Chvíli jsme s ní ještě pobýli uvnitř, ale za pár okamžiků jsme pokračovali v dalším průzkumu. Navštívili jsme například nedalekou kapli, v níž jsme objevili **akvárium s rybičkami**. To tam bylo asi proto, aby malé děti nerušily při mši svaté. Škoda jen, že to nemáme v Palkovicích.

„Bezdomovci“ u kaple na Hostýně. (29. 7. 2024)

Kaple s rybičkami. (29. 7. 2024)

Také jsme navštívili **rozhlednu**, kde jsme neváhali vyjít až nahoru, abychom se mohli kouknout do okolí Svatého Hostýna, Bystřice pod Hostýnem a Zlínského kraje. A výhled byl tentokráté vskutku **jedinečný**. Následně jsme se zašli podívat k památníku skauta „**Táty Plajnera**“ a kolem hostýnského hřbitova a několika zastavení křížové cesty jsme se opět dostali k Bazilice. Odtud již naše kroky vedly ke **stánkům**, kde jsme si mohli zakoupit různé

památeční předměty a také nějakou tu sladkost. Nás však nejvíce zajímaly chipsy. O zázračnou vodu z nedalekých pramenů jsme neměli ani zájem.

Setkání s Tulipánem. (29. 7. 2024)

Na Svatém Hostýně. (29. 7. 2024)

Ale to již byl čas odjezdu, a proto jsme se přesunuli na zastávku, odkud jsme se autobusem dostali do Bystřice. Zde jsme nakoupili nezbytné chybějící potraviny a dalším spojem jsme dojeli do Bílavska. A zase nás čekaly téměř **2 km pěší chůze**.

Do tábořiště jsme dorazili kolem třetí hodiny, tedy v době, kdy **Kapybara** právě ve hře **Prší** porazila Piráta. Zatímco jsme si odkládali do stanů batohy, služba šla již připravovat **zeleninovou polévku**. Teprve po jídle jsme měli odpolední klid. Ten jsme využili především k **mytí vlasů**. A protože během klidu se máme chovat tiše, zeptala se Jahoda: „**Jak se šeptá, Bubu?**“ Ta odpověděla: „**Potichu!**“ Boj se studenou vodou podstoupil o den později také **Kolda**, když si stejně jako ve filmu „**Jak vytrhnout velrybě stoličku**“ vlezl pod pumpu a nechal na sebe lít vodu. S tím rozdílem, že oproti filmu měl **plavky**.

Povinné mytí vlasů ve studené vodě. (29. 7. 2024)

Kolda v objetí studené vody. (29. 7. 2024)

Když se z dálky ozval hluk auta, nevěnovali jsme tomu pozornost. Ale když toto auto **zastavilo** u našeho tábořiště a zevnitř se dostávaly dvě paní, krve by se v nás nedořezal. Všichni jsme si mysleli, že přijela **hygiena**. A po tom, co nám říkal pronajímatel Zdeněk, jak musel před ní zakopat veškeré maso, které dle jejich názoru nevyhovovalo podmínce prvotřídní studené lednice, jsme dostali **strach**. Také Rejsek, jako hlavní vedoucí velmi **zblednul**. Vzápětí se ozvalo: „*Tak co, táborníci z Palkovic, jak se máte?*“ Najednou jsme v jedné paní poznali školníci ze školy – paní **Milatovou**, která je vlastně babičkou Kapybary. **Uff, to vám bylo letícího kamení...** Druhou osobou nebyla rovněž žádná kontrolorka,

ale paní **Damková** z Palkovic. Obě měly zaplacen léčebný pobyt ve Chvalčově, a tak se rozhodly nás navštívit. Chvíli si s námi povídaly. Poté jsme jim ukázali naši kuchyň, koupelnu a téměř celé tábořiště. Za chvíli se s námi rozloučily a odjely zpět. Ale my jsme se z toho šoku vzpamatovávali ještě dlouho.

Další šok toho dne jsme zažili, když se z ničeho nic v tábořišti objevil host – **Robot**, který jel z práce od Olomouce. Hned se k nám přidal a společně s Dropem **nařezali** kolem táboráku veškeré dříví. Poté, společně s dalšími vedoucími, pomohl s přípravou ohnišť pro jednotlivé kmeny. Byla před nimi další výzva. Měli za úkol za pomoci sirek (*u mladších 5, u starších 3*) zapálit oheň, jehož plameny musely **přepálit** ve výšce cca 1 metr natažený **provázek**.

Samostatně se do hry zapojili i vedoucí, kteří svůj oheň zapálili na **jedinou sirku**. A s dobrým podkladem se jim podařilo dosáhnout takových plamenů, které přepálily provázek jako první. Dařilo se i dalším týmům, jelikož nikdo nepotřeboval sirky navíc. Horší to již bylo s nanesením suché trávy a roští. V jednu chvíli se zdálo, že sílíci plameny přepálí nejen provázky, ale **podpálí i nedaleký les**. Ještě, že se vše podařilo včas uhasit. Inu, jak řekl **Mrkev**: „*To je jako geometrie. Vím, co mám dělat, ale nevím jak!*“

Kmen Rarotonga. (29. 7. 2024)

Kmen vedoucích. (29. 7. 2024)

Jak je již uvedeno výše, nejrychlejší byli vedoucí, po nich kmen **Rarotonga** a dále následovaly kmeny Manihiki, Pukapuka a Aitutaki. Po soutěži šla služba chystat večeři – **rizoto**. Ačkoliv nás bylo v tábořišti **25** (*s Robotem, ale již bez Javora*), již při přípravě rýže se rozhodlo, že se uvaří všech **16 varných sáčků**, tedy pro 32 osob. Pamatuji si doby, když babičky nad svými vnoučaty po našem táboře lomily ruce se slovy: „*Tomášku, ty jsi hodně zhubnul!*“ Nebo si děti po táboře stěžovaly rodičům, že se nemohly pořádně najíst... Je pravdou, pokud měly na mysli hranolky, chipsy a další nezdravá jídla, tak se opravdu nenajedly. Ale **chleba bylo vždy dost**.

Vzal se tedy velký hrnec, vše se do něj dalo, včetně kuřecího masa a vepřových konzerv, ukuchtilo se, udělala se zeleninová obloha a už nás služba volala k večeři. Kdo měl

hlad nebo chuť, **mohl si i přidat**. A kupodivu celý velký hrnec byl doslova **vymeten**, takže na pomalé jedlíky, jako například na **Piráta**, už žádný **přídavek rýže nezbyl**. A na samotný chleba zrovna moc chuť neměl... Ještě, že z minulé večere zbyly nějaké pářečky.

Vraťme se nyní k **Javorovi**, který z důvodu nástupu do práce musel odjet z tábora dříve. Bobr a Pirát chtěli, aby prošla **kanadskou nocí**, ale bylo to marné. Noční pokus nevyšel, jelikož jen pouhý šlápot kolem stanu ji dokonale probral. Co potom otevření stanů, pomalování a následné zavření stanů. To bychom opravdu nedali. A tak se vymyslela jiná varianta. Předpokládalo se, že až bude odjíždět domů, otevře si dveře u řidiče a vyrazí...

U Javora tomu tak nebylo. Uprostřed dne se rozhodla, že si dá do zadní části auta své špinavé boty... Jako by si je nemohla dát alespoň do kufru... Celá **pointa** byla v tom, že jsme jí namazali všechny kliky od dveří zubní pastou. Kromě té u řidiče a kufru. Tím, že šla do zadní části automobilu, tak naše „malování“ odhalila dříve než doma. Inu, akce **ONTARIO** nám tentokrát moc nevyšla. **Ale trochu modrá od pasty byla!**

Začalo se smrákat, což byla chvíle **náletů** různých komárů, ovádů nebo píchajících much. Někomu to nevadilo, někomu postižené místo pořádně **zrudlo** a muselo se chladit nebo mazat patřičnou masťou. I několik dní.

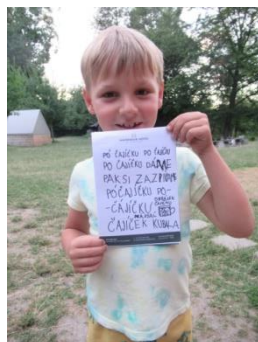
Večer jsme měli **kmenovou radu**. Opět jsme zapálili čtyři pochodně, které se postupně zhasínaly podle toho, který kmen dostal nejméně bodů. Dlouho jsme diskutovali, zda postavit **noční hlídky**, ale vzhledem k chladnému počasí jsme se rozhodli, že tentokrát od hlídek ustoupíme. Dobře jsme udělali, neboť teploměr ukazoval v noci cca **10° C**. Dovedete si představit, jaké by to bylo vyklouznout z teplého spacáku, hlídat v mrazivém počasí a opět po hodině promrzlí vklouznout do spacáku. Ten však již nebyl zahřátý, ale pořádně studený.

Ohnivák Drop a kmenová rada. (29. 7. 2024)

Kmenová rada. (29. 7. 2024)

Závěr prvního táboráku, o který se staral **ohnivák Drop**, patřil **písničkám**. Zpívalo se několik starých táborových písní, což táborníkům nešlo, ale naštěstí za pomoci **Rejskovy kytary** dali dohromady alespoň písničku „Na Okoř“. Nejúspěšnější písničkou byla zcela určitě Kalimerova „Po čajičku“.

Po deváté začalo být čím dál více zima. Robot odjel domů a my jsme se přesunuli do svých stanů, kde jsme se pořádně **zachumlali do spacáků**. Kromě **Dropa**, který pořádný spacák nechal doma. Tak mu Robot poradil, ať si dá na nohy alespoň igelitové sáčky. Velmi to

pomáhá, neboť člověk nemá pocit chladu od nohou, což je to nejhorsí. Opravdu to pomohlo. Táborníkům jsme zase přidali ke spacákům pořádné vojenské deky.

zapsal Pirát spící s igelitovými pytlíky

Zápis kmene Manihiki: „Ráno, hned po budičku, byla rozcvička. Po ní služba nachystala snídani. Oblékli jsme si oblečení, rozdali svačiny a vyrazili na výpravu.

Jeli jsme autobusem a vyšli strašný **krpál** (4 km). Když jsme byli na svatém Hostýně, šli jsme se konečně podívat do **Baziliky sv. Panny Marie**, kde jsme si poslechli varhany. Pak jsme si zašli na WC a nasvačili se. Potom jsme šli na rozhlednu. Když jsme sešli, každý si mohl něco koupit. Kolem půl třetí nám jel autobus, který nás zavezl na tu zastávku, ze které jsme šli k táboru.

Rychle jsme si přezuli boty a šli na oběd. Po odpoledním klidu si všechny holky povinně umyly vlasy. Některé pod pumpou, některé v korytu. Ve volnu

jsem hráli **městečko BOCHNÍČEK**. Dokonce jsme hráli hru, kde jsme museli zapálit oheň tak, aby propálil provázek. Menší dostali 5 sirek (v originálu zapsáno **syrek**) a větší jen 3.

Jak se setmělo, měli jsme kmenovou radu, kde se **vynulovaly body** a jelo se víceméně od znovu. A zase jsme skončili jako poslední, ale to nevadí, to doženeme. A nakonec jsme měli **táborák**, kde jsme se nemohli shodnout, co je to za **druh udělaného ohniště**. Zpívali jsme spoustu písniček a vykládali si. Šli jsme spát bez hlídek, ať nejsme unavení. Zítřka zase budou...“

Zápis kmene Rarotonga: „Dnes jsme měli budiček v 6:45, poté nás čekala 10 minutová rozcvička. Následně byla vynikající snídaneň. Poté jsme se vypravili na Svatý Hostýn.

Po náročném výstupu jsme navštívili Baziliku sv. Marie. Poté jsme si vyslechli varhany a šli jsme posvačit. Pak jsme se vydali na rozhlednu, ze které šlo vidět široko daleko.

Autobusem jsme se svezli z Hostýna dolů. Pak jsme šli do tábořiště, kde jsme si dali opožděně polívku, pak jsme měli odpolední klid. Při dopoledním klidu jsme hráli **městečko Palermo**. Po odpoledním, klidu jsme hráli hru s ohněm a pak jsme šli večerět a opět bylo volno.“

Zápis kmene Aitutaki: „Budiček v 6:45. Na snídani jsme měly chleba s marmeládou a čaj.

Poto jsme vyšly na cestu. Šly jsme na autobus. Potom jsme přestoupily na druhý autobus, vystoupily a šly jsme nahoru, a užly jsme 5 kilometrů,

Bylo to moc hezké a všichni jsme si to užívaly. Potom jsme šly spát. Mezi tím mi Mrkev vysvětloval hru bes „s“ a se „s“. Šly jsme spát. Bobrovi jsme vymyslely přezdívku **Bobrista**.“

Zápis kmene Pukapuka: „Dne 29. 7. jsme se probudili do nádherného dne, i když nás čekala rozcvička s Jahodou. Byla velmi náročná, jelikož jsme museli zdolávat hory, řeky, tornáda, povodně a odolat zimě či smradu našich kadibudek. A to všem jsme stihli za 100 metrů. „**Pomoc!**“

Po rozcvičce následovala snídaně, Ihned po snídani (bochničku s marmeládou) jsme se vydali směr zastávka. Zde jsme počkali na autobus a jeli směr druhá zastávka, kde se potkali **plot ve stromě**. A tak jsme si říkali, že soudruzi udělali chybu. Cestou v autobuse jsme se dozvěděli, že jedeme na Hostýn.

Na Hostýně jsme potkali naši **starou** známou – **Tulipána**. Zde jsme pobyli dvě hodiny a pak jsme jeli do tábora, kde jsme měli oběd. Po obědě byl odpolední klid. Pak následovali různé hry. Pak večere a pak hry s ohněm a provázky. Skončili jsme čtvrtí.

P. S. Jeden člen týmu musel bohužel zůstat v táboře, ale zato vyhrál nad Pirátem v kartách. Byla to **Kapybara**.“

Kolda

Kapybara

Ninja

Sisi

A

X

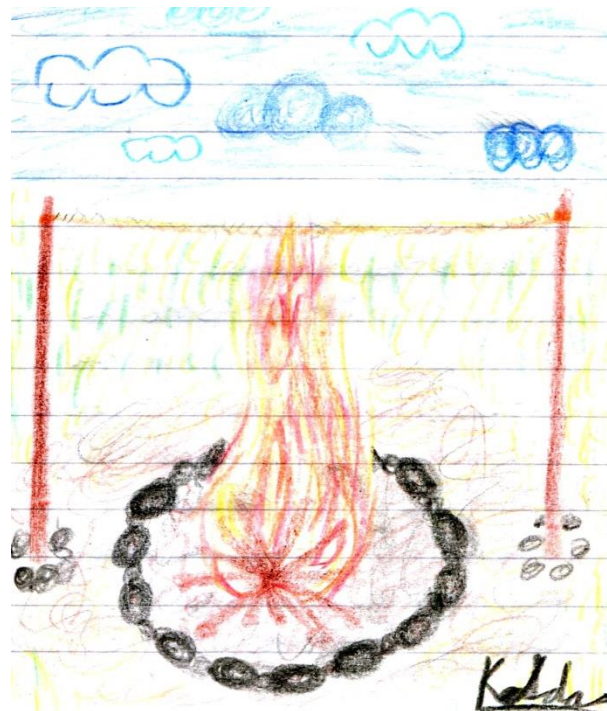
I

S

Axis

Plot ve stromě. (29. 7. 2024)

Koldova kresba přepalování provázku. (29. 7. 2024)

4. den - úterý 30. 7. 2024 zámek v Kroměříži, Květná zahrada

Služba v kuchyni: Bobr, Myšák, Mandarinka (hodnocení 1)

snídaně: chléb s máslem, strouhaný sýr, čaj

přesnídávka: rohlíky se sýrem a šunkou

oběd: čočková polévka (*uzená*)

svačina: oplátka, banán

večeře: vepřové výpečky, těstoviny, čaj

Zatímco hřejivé ranní sluneční paprsky se **lehce** dotýkaly našich stanů, tak z tábořiště se ozýval hluk „**hudebních**“ nástrojů (*hrnce a vařečky*) vedoucích, který byl doprovázen jejich řevem „**BUDÍČEK**“. A protože dnešní noc byla opravdu moc chladná, tak se nám z teplých spacáků ani vycházet nechtělo. Dlouho trvalo, než jsme se shromáždili před stany. Poté již následovala rozcvička, která byla zakončena běžeckým úsilím jednotlivých táborníků. Když se někteří vraceli až za delší dobu, ptali jsme se, co se stalo. Nic, jen potkali cestou **malého ježka**. Po rozcvičce tedy následovala ranní hygiena, snídaně a sbalení svačin a pití. Teprve poté jsme mohli vyrazit za dnešním dobrodružstvím.

Nezapomněl si někdo svačinu? (30. 7. 2024)

Jdeme do Bílavsko na autobus. (30. 7. 2024)

Ze zastávky Bílavsko jsme se autobusem dopravili až do Kroměříže. Cesta ubíhala rychle, a jakmile jsme dorazili do města, začali jsme se orientovat pomocí navigace, která nás vedla přes krásné zámecké zahrady až k majestátnímu **kroměřížskému zámku**.

Když jsme dorazili k zámku, čekalo nás překvapení v podobě úžasné průvodkyně. Byla to milá paní, která měla neobyčejný talent vtáhnout nás do historie zámku a učinit prohlídku nejen poučnou, ale i zábavnou. Děti byly nadšené a každé její slovo bedlivě poslouchaly. Během celé prohlídky byli **Mrkev** a **Axis** v akci – pečlivě nám otevírali a zavírali všechny dveře. Ačkoli se to možná nezdá, byla to pro ně obrovská zábava. Menší dívky měly také svou speciální úlohu – dělaly nám **osvětlovače** prostoru, neboť zapínaly a vypínaly veškerá světla.

Při procházení nádherně zdobenými zámeckými komnatami jsme všichni obdivovali bohatství a eleganci, které z nich vyzařovaly. Každá místnost vyprávěla svůj vlastní příběh, jenž nás uchvátil. Během prohlídky jsme také zavítali do **klenotnice**, kde byly vystaveny drahocenné poklady zámku. Zajímavostí bylo, že nás celou dobu přes kamery hlídala policie, což dodalo celé návštěvě trochu napětí.

Když nám průvodkyně v obrazárně ukazovala zvířata, chtěla po nás poznat jedno zvíře. Nevěděli to ani děti, ani vedoucí. Jakmile nám prozradila, že se jedná o **dropa**, všichni jsme se začali smát. Paní na nás překvapivě koukala, ale když jsme ji vysvětlili, že náš vedoucí má přezdívku **Drop**, také se zasmála.

Společné foto v prostorách zámku Kroměříž. (30. 7. 2024)

Stojící zleva: Sisi, Motýlek, Axis, Kapybara, Štěně, Klobouk, Piškot, Nešinka, Žluťásek, Bobr, Broskev, Jahoda, Drop, Mandarinka, Mrkev, Ptáče, Vážka, Myšák, Bubu, Kolda, Ninja.

Dřepící zleva: Míček, Kalimero, Rejsek.

Naše dobrodružství v zámku ale nekončilo. Po prohlídce interiérů jsme se rozhodli vystoupat na **zámeckou věž**, z jejíhož vrcholu se nám naskytl úchvatný výhled na celou Kroměříž. Viděli jsme střechy starobylých domů, rozlehlé parky i vzdálené kopce.

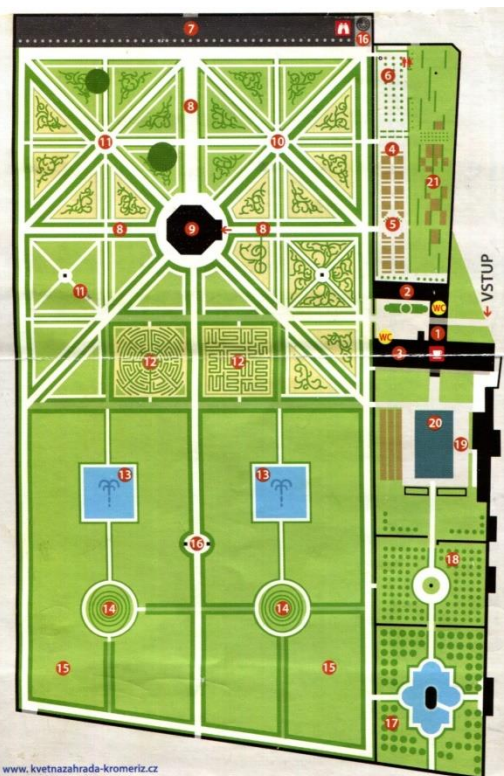

Pohled ze zámecké věže do okolí. (30. 7. 2024)

Prohlídka okolí ze zámecké věže. (30. 7. 2024)

Po prohlídce zámku jsme se vydali do obrovské **Květné zahrady**. Tato zahrada byla

pravým rájem pro děti – plno různých zákoutí, stromů a keřů, a dokonce zde bylo i velké **bludiště**. Táborníci dostali rozchod, aby si zahradu sami prozkoumali, zatímco my vedoucí jsme doufali, že se nám všichni v pořádku vrátí.

Škoda jen, že nikdo dětem nevysvětlil **tajemství zdejší kolonády**. Ta má se 46 sochami délku **244 metrů**, a když se na jednom konci postaví člověk proti zdi a zašeptá třeba „**AHOJ**“ nebo „**MILUJI TĚ**“, tak ta druhá osoba, která je postavena proti zdi na druhém konci kolonády, to slyší a rdí se po tom, co se právě dozvěděla.

Zajímavým místem byl určitě **Králičí kopec**, kde v klecích našli své útočiště malí králíci na chov. Ale někteří táborníci se do těch míst ani nedostali, neboť skončili v **bludišti**, odkud se nemohli dlouho vymotat.

Zahrada byla kouzelná, ale čas byl neúprosný a my jsme museli odejít o půl hodiny dříve, abychom stihli autobus zpět do tábořiště.

Protože cesta byla dlouhá, nemůžeme se divit, že téměř všichni v rozpáleném autobuse usnuli.

Broskev a Myšák v bludišti. (30. 7. 2024)

Při prohlídce Květné zahrady. (30. 7. 2024)

Vážka a Nešinka

Kolda

Klobouk a Míček

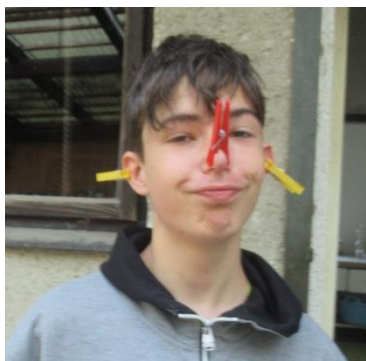

Motýlek a Sisi

Již od hájovny jsme cestou cítili **zvláštní pach**, který se zvyšoval, čím více jsme se blížili k domečku, kde se obvykle vaří oběd. Dnes u sporáku řádl **Piráta**, který nám měl připravit čaj a pouze „ohřát“ čočkovou polévku, kterou Drop den před tím pracně uvařil. Jenže, znáte Piráta. Pokud to není hned ohřáté, tak to není ono. Neuvědomil si, že se jedná o **čočkovou polévku**, která se musí ohřívat na slabém plamenu, ale zvolil ten **největší** plamen. A když vařečku vnořil do hrnce, aby jeho obsah zamíchal, narazil na něco **tvrdého**. Došlo mu, že je zle, že něco **připálil**. Proto při míchání již nenořil vařečku až dolů, ale přesto ten smrad nešlo z domečku jen tak vypudit. Ale jinak byla polévka opravdu dobrá.

Mále bychom zapomněli uvést, že z Bílavka do tábořiště jsme hráli **hru s kolíčky**.

Každý obdržel kolíček a jeho úkolem bylo se tohoto zrádného nástroje co nejdříve, pokud možno tajně, zbavit. U domečku se zjistilo, že **nejslabším** kmenem byli **Aitutaki**, kteří nezískali žádný bod. Ostatní kmeny si připsali po jednom bodě.

Po jídle následoval odpolední klid, při které jsme dělali zápisky v deníčcích, četli si knížky nebo tajně poslouchali hudbu na **propašovaných mobilech**. Vedoucí o nich věděli, ale nezabavovali je, tajně doufajíc, že nám dojde „šťáva“. Zapomněli, že existuje **powerbanka**. Ta nám vystačila na celou dobu pobytu v táboře.

Odpolední klid byl tentokrát trochu delší, neboť jsme byli velmi unaveni. Někteří dokonce i ve stanech usnuli. Ještě před večeri jsme si zahráli další hru – **lodě**. Ale tentokrát jsme ničili ty lodě, které byly umístěné na zemi, nikoliv na papíře. Mezi oběma družstvy byla zavěšena deka, aby na sebe hráči neviděli. Hra se hrála dvakrát a jednou vyhrál jeden tým, a v druhém kole ten druhý.

Kalimero při odpoledním klidu. (30. 7. 2024)

Hrajeme hru lodě. (30. 7. 2024)

Mezitím služba připravila večeri, během níž dorazila do tábořiště **Malina**, která s námi zůstala až do konce tábora. Podstatné však bylo, že přinesla Dropovi to, čemu se říká **spacák**. Snad mu bude v noci konečně teplo. Po jídle jsme šli hrát různé **typy městečka** a poté jsme se shromáždili ke **kmenové radě**, kde jsme se dozvěděli výsledky dne a po ní se hrály opět městečka. Chladné počasí si však vybíralo svou daň, neustále byla na noc hlášena zima, a proto jsme museli od hlídek z bezpečnostních důvodů odstoupit.

Kmenová rada. (30. 7. 2024)

Zraněná Sisi. (30. 7. 2024)

Kmenové rady se však nemohla zúčastnit **Sisi**, která při přecházení z jednoho stanu do druhého nechala svou nohu mezi podestami, zatímco ona svým tělem šla stále dopředu. Její kotník rychle natekl, a proto jsme ho museli chladit chladícími polštářky nebo zeleninou. Pro jistotu s ní zajel Drop na **pohotovost** do Kroměříže, kde přece jen strávili více než dvě hodiny. Když se těsně před večerkou vrátili, tak nám bylo řečeno, že „**simulovala**“, protože se chtěla podívat na **noční Kroměříž**. Je to řečeno s nadsázkou. Lékaři ji nohu ovázali a tvrdili, že ráno bude zase běhat a skákat jako **mladá srnka**. A bylo tomu tak.

společným úsilím zaznamenali Rejšek a Pirát

Zápis kmene Manihiki: „Večer a dneska ráno byla strašná zima. Ještě, že jsme neměli ty hlídky. Bohužel po budičku byla **rozsvička** a museli jsme běžet kousek do lesa a zpátky. Převlékli jsme se a nachystali batohy, sbalili svačiny, nasnídali se a vyrazili na autobusovou zastávku, ze které jsme dojeli do Kroměříže. Tam jsme měli velmi zajímavou prohlídku zámku. Byla fakt **super** oproti té minulé. Nic ve zlém, i ta byla dobrá. Vylezli jsme spoustu schodů na **zámeckou věž**.

Následně jsme vyrazili do **Květné zahrady**. Bylo to tam moc nádherné. Prohlédli jsme si spoustu květin a dokonce i ryby. Proběhli jsme si bludiště, Jahodové kopečky s Jahodou, rotundu a kolonádu. Z našeho týmu nikdo nestihl **Králičí kopeček**.

Když jsme se všichni shromáždili, šli jsme asi 20 minut na autobusovou zastávku. Jeli jsme asi hodinu, a když jsme konečně dojeli, museli jsme jít zase k táboru pěšky.

Omyli jsme si ruce a dali si čočkovou polévku, kterou **PIRÁT TROCHU VÍCE PŘIPÁLIL**. Po obědě jsme měli dvě hodiny odpolední klid. A holky si opět myly vlasy.

Během večere přijela **Malina** a po jídle jsme hráli lodě a po nich městečko Krplov bez Krpela. Dále městečko Bochníček a městečko Palermo. Chtěli jsme si zahrát i městečko Čajiček, ale to jsme nestihli. Nevidíme v tom žádný rozdíl.

Po všech městečkách byla kmenová rada. A po ní hygiena. Kdo chtěl spát, šel spát, a kdo zase ne, mohl jít zase hrát městečko **Čajiček bez čajičku**. Stejně jsme to nestihli celé. Museli jsme jít hajat. Dobrou noc.“

Ptáče

Mandarinka

Vážka

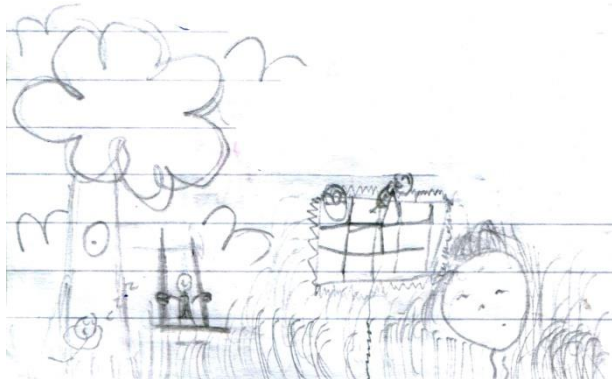

Nešinka

Míček

Zápis kmene Aitutaki: „Dneska byl budiček v 6:47. Po budičku byla snídaně, na snídani bylo strouhaný sýr s máslem a chlebem. Se všemi jsme potom šly na vycházku do Kroměříže. Na výletě se stalo tohle: **1. bylo to až moc dlouhé, 2. je to unavující, 3. trvalo to moc dlouho, 4. atd.**

Na zámku jsme měly prohlídku jak zámku, tak zahrady. Bylo to **suprózní**. Po prohlídce jsme šly do květinové zahrady v Kroměříži. Všichni jsi to užíváme. Ze zahrady jsme šly na autobus, Skoro všichni spaly. Jeli jsme 60 minut. A cesta

do tábora trvala 35 minut. Po cestě do tábořiště jsme hrály **količkovanou**. Jak jsme přišly do tábora, tak jsme měly oběd. Na oběd byla čočková polévka. Po obědě jsme měly pauzu 2 hodiny a po pauze byla večeře. Byly těstoviny. “

Zápis kmene Rarotonga: „Dnes jme měli budiček v 6:45 následovala rozcvička, kde jsme si dost zaběhali. Po téhle činnosti jsme vyrazili na snídani a následně na výlet.

Šli jsme pěšky na autobusovou zastávku. Autobus jel 8:38. Jak autobus přijel, jeli jsme hodinu autobusem do Kroměříže. Jak jsme byli v Kroměříži jsme byli na zámku kde jsme měli 90 minutovou prohlídku. Po prohlídce jsme šli do věže kde jsme se kochali krásným výhledem. Po věži jsme šli pěšky do Květné zahrady kde jsme měli hodinu rozchod.

Jeli jsme zpět hodinu autobusem do tábora. Po návratu jsme si dali lehce připálenou polívku od Piráta a následoval klid. “

Zápis kmene Pukapuka: „Dne 30. 7. jsme se probudili do překrásného dne. Budiček byl klasicky v **sedm**. Po budičku následovala rozcvička, při které jsme potkali **ježečka**. Na snídani jsme měli chléb s Ramou a se strouhaným sýrem. Po snídani jsme se šli převléknout a nachystat na výlet.

Museli jsme jet zase autobusem a i pěšky, až jsme došli či dojeli do Kroměříže, kde jsme se zastavili na zámku. Zde jsme absolvovali komentovanou přednášku, kde jsme se dozvěděli spoustu užitečných informací. Např. že jejich nejcennější obraz stojí **1,5 miliardy**. Po přednášce jsme si ještě vyšli na **věž**, ze které byl nádherný výhled do okolí. Po výhledu z věže jsme se vydali do zámeckých zahrad. Byly velice nádherné. Např. bludiště, fontány nebo kolonáda.

kresba Aitutaki

Po zámeckých zahradách jsme se vydali autobusem a i pěšky do tábora, kde jsme měli dobrou polívku, kterou Pirát spálil. “

5. den - středa 31. 7. 2024 pobyt v tábořišti

Služba v kuchyni: Štěně, Motýlek, Míček, Vážka (hodnocení 1)

snídaně: vánočka s nutelou, čaj
přesnídávka: rohlíky, Pribináček, čaj
oběd: nudloto s vajíčkem
svačina: muffiny, bábovka, meloun, čaj
večeře: rybí prsty, brambory, kompot, zelenina

Po dvou dnech putování po okolí byl před námi den, který jsme měli trávit jen v tábořišti. **Originální budíček** byl tentokrát až v 8:00 hodin. Den předtím Malina přivezla Dropovi nejen teplý spacák, ale Rejskovi i reproduktor. A tak se z něj úderem osmé hodiny ranní začaly rozléhat písničky z pohádky „**At' žijí duchové**“. Když se ozvalo: „**Skřítkové, zedníci, zanechte spánku...**“, **tak** z jednotlivých stanů začali skutečně vycházet naši táborníci. Ta píseň by snad probudila každého. A když se ozvala rázovitá hudba, probudil se i **Bohr**.

Rychle jsme tedy vyšli ze stanů na tábořiště, kde už na nás čekalo **Štěně** s rozcvičkou. Její závěr tvořil běh do okolí a zpět. Když jsme dobíhali opět na tábořiště, tak **Piráť s holí** hodnotil styl každého běžce a upozorňoval ho na chyby.

Skřítkové – táborníci. (31. 7. 2024)

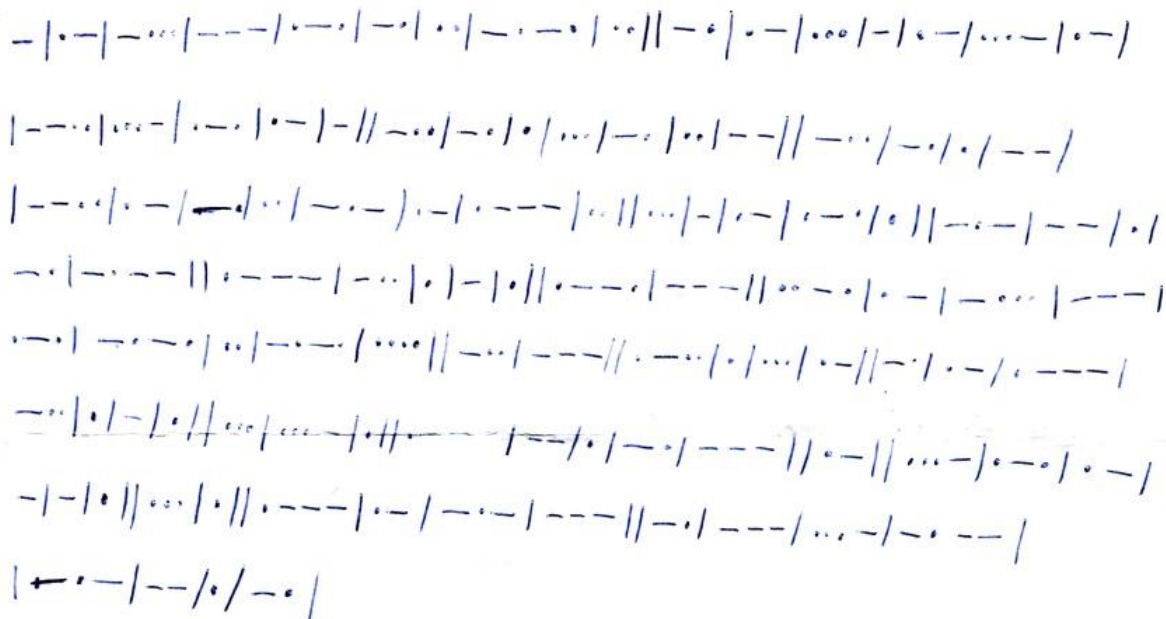
Nešinka dobíhá na tábořiště. (31. 7. 2024)

Po osobní hygieně následovala snídaně, vánočka s **nutelou**. Každý měl jeden až dva kousky, a dojist se táborníci mohli chlebem nebo rohlíkem. Marně jsme **Míčkovi** vysvětlovali, že každý má určitý počet kousků. Byly prázdniny, a tak zapomněl počítat, neboť snědla vánočky **čtyři**. Jiným tak muselo stačit staré pečivo. Kdyby alespoň tak jedla i další

*Pamatujte na tree-mail, který jste vřít
čteť z Dnis je den D. Vylučte síťku a
dozvít se víc.*

snídaně, to by bylo fajn, ale šunčička ji nejela, se sýrem také nebyla spokojena a nechutnaly jí ani pomazánky. Stěží jsme jí vždy přinutit sníst alespoň jeden kus pečiva.

Během snídaně jsme zjistili, že máme v tree mailu další **zprávu**. Tentokrát byla celá psaná morseovkou a dalo nám dost práce, než jsme ji vyluštili.

Dozvěděli jsme se z ní, že dnešním dnem **končí čtyři kmeny** a vznikají dva nové – červení **Mangaia** a modří **Mitiaro**. Jenže otázkou zůstávalo, kdo byl ve kterém týmu. To jsme se mohli dozvědět jen tak, že jsme museli vběhnout do lesa a donést cedulku se svým jménem na barevném podkladě. A zde je výsledek:

Mangaia – Sisi, Kalimero, Kapybara, Klobouk, Ninja, Bubu, Kolda, Axis a Broskev
Mitiaro – Mrkev, Myšák, Motýlek, Nešinka, Ptáče, Piškot, Mandarinka, Vážka, Míček

Služba v kuchyni. (31. 7. 2024)

Luštíme vzkaz v morseovce. (31. 7. 2024)

Zatímco po snídani odjížděli **nákupčí potravín**, Kapybara, Malina, Pirát a Drop, do Bystřice pod Hostýnem, ostatní si až do jejich příjezdu krátili čas v táboře hraním různých her a soutěží. Věnujme se tedy prvně naší čtyřčlenné skupince.

Drop zajel nejprve autem na parkoviště, kde zakoupil lístek pro to, aby jejich auto mohlo vyjet až na vrchol **Svatého Hostýna**. Jak jsme již psali, nemohli se Kapybara a Pirát této výpravy zúčastnit, stejně jako Malina, která přijela v úterý. A tak jim to bylo umožněno tímto způsobem. Na vrcholu navštívili nejen Baziliku Panny Marie, ale i nedalekou rozhlednu a prošli i Jurkovičovou křížovou cestu. Zcela naposled se vrhli na stánky, kde si zakoupili nějaké upomínky a sladkosti.

Naši výletníci u hřbitova. (31. 7. 2024)

Jedno ze zastavení křížové cesty. (31. 7. 2024)

Poté se naši nákupčí přesunuli do bystrického Lidlu, kde uskutečnili další velký nákup. **Kapybara** se také naučila, jak se **krájí** celý chléb na několik krajíčů. Pořádně si to užila, neboť těch chlebů jsme měli šest. Jako brigádu by to prý brala.

Drop, Pirát a Kapybara na Hostýně. (31. 7. 2024)

Brigádnice Kapybara v Lidlu. (31. 7. 2024)

Když se podařilo v obchodě vše nalézt, šli jsme k pokladně nákup zaplatit. Poté jsme ho umístili do připraveného auta a odjeli na tábořiště.

Mezitím se na tábořišti stálo to, že nově vzniklé kmeny mezi sebou soutěžili v několika hrách, jako např. sumo, chřestýš, udržení kelímku na tácku, kohoutí zápasy atd.

Ve hře s **kelímky** byl zajímavý souboj malého **Kalimera** s vysokou **Mrkví**. Překvapením však bylo, když se mrštnému Kalimerovi podařilo Mrkvi kelímek z tácku shodit.

V soutěžích byl úspěšnější kmen **Mitiaro**, který získal celkem **53 bodů**, zatímco druhý kmen pouhých 29 bodů.

Na chřestýše. (31. 7. 2024)

Souboj s kelímky. (31. 7. 2024)

Kohoutí zápas. (31. 7. 2024)

Celé dopoledne jsme byli na sluníčku, a tak obětí jeho sálajících paprsků se stalo **Ptáče**, kterému se udělalo **nevolno**. Bylo uloženo nejprve do stanu, ale když přijel zdravotník Drop, nechal ho umístit do stinného místa u lesa a vypít cca dva litry vody. Po obědě už Ptáče vesele **mávalo křídly**.

Po obědě následoval klid, během něhož tři kmeny dopisovaly své deníčky, zatímco kmen Aitutaki se věnoval **hře v karty**. Za chvíli se k nim přidali i další.

Odpolední hraní karet. (31. 7. 2024)

Přenášení vody. (31. 7. 2024)

Snad nejvíce se účastníkům líbilo **přemísťování vody** z jednoho kbelíku do druhého, a to pouze za pomoci rukou, triček nebo čepic. Pro jistotu se všichni převlékli do plavek. Zpočátku hra probíhala podle pravidel, ale když Bobr přinesl stříkačky na vodu, hra se změnila ve **velkou vodní bitvu**. Mokří byli nejen táborníci, ale i jejich vedoucí. Ono dostat přímou dávku ze stříkačky nebylo zrovna potěšující, ale v tom horku to bylo **příjemné**. Svě o tom ví i **Axis**, kterého „**napadnul**“ Pirát. Dal si ze zadu za pás naplněnou stříkačku a pozvolna se blížil k Axisovi, aby mu náhodou neutekl. S holí by ho jen těžko doháněl. Jenže mezitím této chvíle využil **Bobr**, který Piráta postříkal ze zadu. Ten však nemohl ani hlesnout. Jakmile se Pirát dostal k Axisovi, vytáhnul i on plnou stříkačku a vypálil...

Asi po hodině byla vodní bitva ukončena především k radosti zdravotníka Dropa. Naštěstí kromě několika odřenin se nikomu nic vážnějšího nestalo.

Účastníci velké táborové vodní bitvy. (31. 7. 2024)

Mezitím, co táborníci odpočívali, vedoucí jim připravili další soutěž. Na několika stanovištích v lese museli plnit různé úkoly – poznávání turistických značek a dřevin, předvedení uzlů, dobročinné práce, plnění hlavolamu a tvorba básníků. Úkoly se plnili po jednotlivcích, ale i ve dvojicích, a za každý splněný úkol soutěžící obdržel **symbolické peníze**, které si následně mohl proměnit za „skutečné“ v táborové bance, v níž byla bankéřkou **Jahoda**.

V rámci turistických závodů museli poznat značku jen podle popisu nebo dřevinu podle výšky apod. Nejvíce se všem líbilo **vázání uzlů pomocí jedné ruky**. Tedy nebudu lhát, **Myšák** s tímto úkolem moc spokojen nebyl, neboť uvázat **zkracovačku** za použití jedné ruky dá zabrat i dobrému závodníkovi. Také tento uzel vázal natřikrát.

Myšák a Sisi se vrací z plnění úkolů. (31. 7. 2024)

Motýlek přednáší básničku. (31. 7. 2024)

Mezi dobrovolné práce patřil úklid... (31. 7. 2024)

...ale i čištění WC. (31. 7. 2024)

Na poslední chvíli se ze stanoviště **BÁSNÍCI** podařilo zachránit básničky, které jednotliví účastníci sepsali na daná slova. Některé výtvořky zde přepisujeme:

Letošní tábor Survivor byl,
málem jsem nepřežil.
Divočák toalety hlídal,
aby mu tam komár nekakal.

Štěně a Broskev

Výlet v Kroměříži
nám sice nepřidal rýži,
nám se ale líbil hodně,
byla totiž dobrá snídaně.
Batoh dobře nabalit
a potom jen vyrazit.
V lese trávíme čas,
nikdo si tam zatím nezlomil váz.
Piškot

Na výletě s divočákem
máme spoustu zážitků,
na Ochozech v červenci
slunce svítí na lesy.

Motýlek

Slunce na táboře svítí zas,
za stany už dozrál klas.
Klasy se táhnou jako šňůra,
a končí daleko vzadu u dřeva.
Vedle dřeva hoří ohně
a na něm se hřeje hrnek.
V dálce se vine zámek.
V zámku svítí pochodeň.
To byla ale výprava,
za pochodní doprava.
V zámku tom se neztratíme,
v Kroměříži zabloudíme.
Rychle na vlak utíkáme,
ať večeři nezmeškáme.
Růže s masem zase je,
to se komár poměje.
Po večeři jdeme spát,
listí v lese šustí zas.
Rychle sírky z kapsy tahám
a před divočákem údy zvedám.
Piráť se mi z dálky směje,
až na čele má krůpěje.
Studenou vodou se polévám
a na teplý děšť vzpomínám.
Pláštěnka se tehdy hodila,
jen v batohu nebyla.
To je konec výletu,
ať zas něco nespletu.
(neznámý kmen)

Tráva, listí, vodička,
k táboru je cestička.
Ochozy nás vítají,
na výpravy lákají.
Šňůra, ohně, poklička,
to je bezva rozcvička.
Směje se nám chroust,
do stanu si kous.

Malina

Na výletě v Kroměříži,
ve sklenici žádnou rýži.
Vrátili jsme se na tábor,
na ten téma Survivor.
Kadiboudy strašně smrdí,
o splachovacím záchodě nikdo neví.

Kapybara

Slunce, oběd, rozcvička,
to je velká honička.
Ráno vstávám na rozcvičku,
jindy zase na výlet.
Potom už jen hrdě čekám,
kdy půjdeme na oběd.
Po obědě dávka slunce,
která nás hned dobije.

Motýlek

Na táboře slunce svítí,
divočák za stanem kvíčí.

Kalimero

Na stan slunce svítí,
v táboře voní kvítí,
rozcvička s Jahodou se blíží.

Axis

Na táboře ve stanech
spí služba hned.
Piráť je moc uhonil,
v kuchyni spí hned.

Míček

Letos tábor s tématem Survivor byl,
nikdo si nic nezlomil.
Služba každý den jiná byla,
polévka se připálila.
Potom večer po večeri
sedli jsme si k tábořišti.
Ptáče

Dřevo je někdy těžké pokácet,
jako utrhnout lano,
někdy máme smůlu,
někdy zase ne,
to ale vůbec nevádí,
hlavně, že jsme spolu,
ale nejen v červenci,
ale také na tábořišti.
neznámý autor

Když chceš jít do lesa,
přibal si s sebou psa.
Nezapomeň na sirky,
ať máš něco místo deky.
Rozdělej kmen
a máš oheň.
Kolda

Náš pán, malý komár stonal,
pán chroust na něj děšť svolal.
Lilo jako z koněvky
spravilo to trochu polévky.

Vážka

Na táboře se nám líbí,
bavíme se každou chvílí.
Na výlety rádi chodíme,
tím si přece neškodíme.
Jsou tu ale komáři
s nimi se mi nedaří.
Tričko jsme si vyráběli,
stížnosti jsme neměli.
Piškot

Jak jsme již uvedli, dalšími stanovišti byly Hlavolamy a Dobročinnost, která spočívala v plnění různých úkolů – utřít stoly pod přístřeškem, zametení společenské místnosti, složit vedoucímu spacák, vynést popel z kamen, úklid kadibudky, oprava dveří u stanu, zametení koupelny, úklid umývárny nebo vymést

pavučiny ve stanech.

Úklid koupelny. (31. 7. 2024)

Čištění umývárny. (31. 7. 2024)

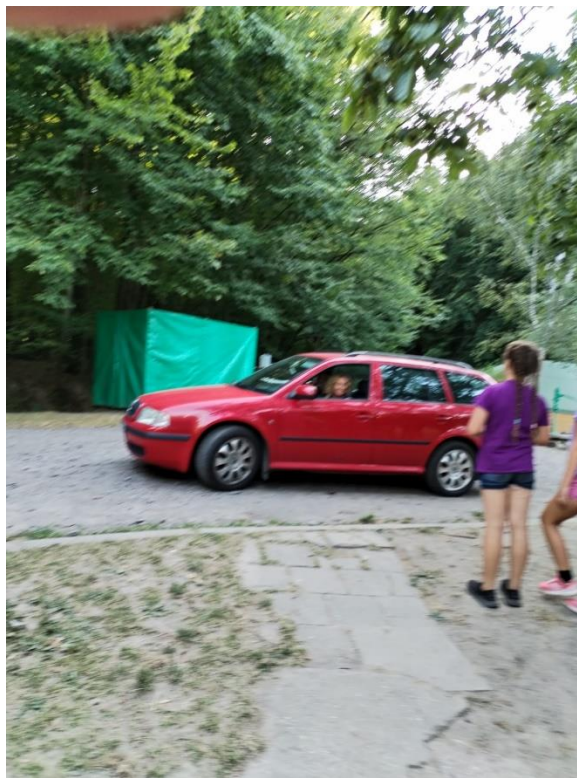

„Tunelování“ táborové banky bylo naštěstí přerušeno svoláním táborníků na večeri, během níž se banka vzpamatovávala z nečekaného náporu výběru peněz. Každý chtěl mít dostatek financí pro večerní aukci, v níž nejcennější měla být dražba automobilu.

Po jídle jsme se rozloučili s **Ptáčetem** a **Štěnětem**, které musely odjet domů, a poté jsme ihned pokračovali v plnění dalších úkolů se snahou získat co nejvíce financí.

Věčně hladový Motýlek. (31. 7. 2024)

Odjezd Štěněte a Ptáčete. (31. 7. 2024)

V závěru dne starší chlapci vykopali kolem přístřešku kvůli možnému dešti **odtokový kanálek** a služba se postarala o perfektní umytí nádobí.

Kolda s Myšákem kopou kanálek. (31. 7. 2024)

Do pomývání se zapojovali i vedoucí. (31. 7. 2024)

Úderem osmé hodiny jsme se všichni shromáždili u ohniště na další **kmenové radě**. Nejprve byly rozděleny, ale i ubrány, body v etapové soutěži a potom to vše začalo. **Licitátor Jahoda** nám odkrývala nebo i skrývala jednotlivé ceny a my si na ně mohli přiřazovat. V dražbě se objevily různé věci z kuchyně, ledničky, ceny vedoucích apod. Někdo byl opatrný a přiřazoval po stokoruně, jiný se nebál dát podstatně více. Dokonce se podařilo za **2.000** táborových korun vydražit láhev dobré vody. **No, nekupte to!**

A jaké ceny jsme vyhrávali? **Míček** vydražil na výpravu oplátek navíc, kulaté překvapení nebo omluvenku z rozcvičky. **Bubu** se stala šťastnou majitelkou role toaletního papíru a odměrky rýže, **Žlutásek** zase sladkých fazolí a **Bohr** sladkokyselých žížalek.

Zatímco **Ninja** získal výhodu v některé z dalších táborových her, tak **Axis** se stal nositelem propustky z lovu bobříka odvahy. **Mrkev** se mohl na základě ceny omluvit ze služby.

Žlutásek vydražil v aukci snídani až do postele, avšak **Piškotovou** cenou byla pouze sprcha pod pumpou. Co se týká potravin, tak **Sisi** vydražila chipsy, **Ninja** tři odměrky rýže a **Mrkev** dobrou vodu. V předposlední aukci bylo možno vydražit „**10 táců**“ a po urputném boji mezi dražiteli se jejich majitelkami stály **Motýlek** a **Vážka**. Každá obdržela od licitátora potřebný počet **papírových táců**. Poslední dražba se týkala skutečně **automobilu**. Nevěřili jsme tomu, ale bylo to tak. Přestože cena byla ukryta pod plachtou, táborníci na ni sázeli nemalé částky. Cena se vyšplhala do **astronomických částek**, takže mnozí si museli zapůjčit finance od svých kamarádů. Nakonec se majitelem modrého automobilu stal **Kalimero**. Když však zjistil, že modré plastové autíčko je vlastně **nočník**, rychle se ceny vzdal ve prospěch jiných. A tak poslední cena putovala mezi Motýlkem, Mrkví a dalšími.

Licitátor Jahoda na kmenové radě. (31. 7. 2024)

Šťastný“ vítěz auta – Kalimero. (31. 7. 2024)

Končí další táborový den plný různých zážitků, v němž jsme mysleli, že nás již nic nemůže překvapit. **Ale může!** Po skončení aukce nás vedoucí

vzali na **noční procházku** k hájence, a ještě kousek za ní, odkud jsme mohli pozorovat nádherně osvětlený **Svatý Hostýn**. Byla to kouzelná podívaná, kterou jsme však na naše mobily nedokázali zachytit.

Když jsme šli na procházku, tak Pirát prohlásil, že když nezaštěkají hajného psi, tak další den dostaneme **nanuk**. **Dobře věděl, že hajného psi zaštěkají!!!**

Po návratu z procházky jsme rychle vykonali večerní hygienu a šli spát. Protože byla opět nahlášená chladná noc, od nočních hlídek jsme upustili.

zapsal účastník aukce Pirát

Zápis kmene Manihiki: „Hned ráno jsme zjistili, že nás rozdělili do nových skupin – červených a modrých. My jsme modří.“

Dnešní den jsme strávili v táboře. Do svačiny jsme hráli **hry v kruhu**. Po svačině jsme si dali oběd. Byly zapečené nudle (těstoviny). Po obědě jsme měli odpolední klid, asi do 14.00 hodin. Po odpoledním klidu jsme sbírali **peníze na aukci**. V půlce hry jsme šli na večeri.

Večere byla dřívě, protože musely odjet Štěně a Ptáče. Na večeri jsme měli rybí prsty s bramborem. Po večeri jsme se rozloučili se Štěnětem a Ptáčetem. Až odjely, tak jsme dokončili hru. Na kmenové radě jsme měli **aukci**. Jahoda říkala buď skryté věci, a nebo odkryté. **Kalimero** vyhrál tu nejlepší cenu – **auto** (nočník).

Po aukci jsme se šli kouknout na rozsvícený Hostýn. Pak jsme se vrátili, udělali jsme si hygienu a šli spát.“

Zápis kmene Rarotonga: „Dnes jsme měli budíček na 8:00 a ranní rozcvičku vedlo **Štěně**. Po rozcvičce jsme si přečetli **tree mail**, kde byla morseovka a tam byla napsaná zpráva, kterou jsme vyluštili, ve které bylo napsané, že staré kmeny končí a jsou nové dva kmeny – červený a modrý.“

Poté jsme šli snídat a následně jsme šli hrát hry v nových týmech. A pak jsme šli na oběd.“

Mrkev

Myšák

Motýlek

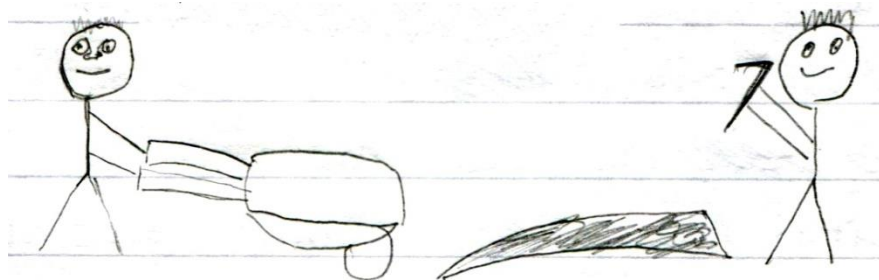
Píškot

Zápis kmene Aitutaki: V deníčku je pouze uvedeno – „**Nepsaly jsme**.“

Zápis kmene Pukapuka: „Dne 31. 7. jsme měli budíček až v 8:00 a byl to velmi originální budíček. Z reproduktoru nám hrály písničky z pohádky „**At' žijí duchové**“. Po rozcvičce jsme se měli jít podívat do našeho **tree mailu**, kde jsme našli vzkaz zakódovaný v morseovce. Vzkaz nám řekl, že máme běžet do lesa, kde budeme rozděleni do nových kmenů.“

Po rozdělení následovalo hraní různých her. Např. sumo, kelímky a rovnováha, ale i další hry s rovnováhou. Mezi hrama následovala svačina a pak na konci oběd. A po obědě odpolední klid. Po odpoledním klidu následovala **hra s vodou**. Po hře s vodou následovala svačina. Byl meloun s bábovkou a muffinem.

Po svačině jsme začali hrát zajímavou **hru s prací**. Hrozně nás to bavilo. Během hry byla pauza na večeri a po pauze jsme ve hře pokračovali.“

6. den - čtvrtek 1. 8. 2024

skanzen Rymice, zahrada zámku Holešov, bobřík odvahy, kanadská noc

Služba v kuchyni: Žluťásek, Mrkev, Klobouk, Kapybara (hodnocení 2)

snídaně: chléb s máslem a šunkou, čaj
přesnídávka: rohlíky s pomazánkovým máslem, polosuchý salám
oběd: gulášová polévka s bramborem
svačina: oplátka, jablko
večeře: kuřecí řízek, brambor, zelenina, kompot, čaj

Opět jsme na táboře zažili jednu ze **studených** nocí. Zatímco část táborníků ráno ještě tvrdě spala, tak **Broskev** s **Mandarinkou** již byly vzhůru a vzpomínaly na Štěně, které se tou dobou trápilo v práci. V 7.00 hodin se však ozvala hudba a my jsme museli vstávat na krátkou rozcvičku, kterou tentokrát vedl **Drop**.

Po ní jsme šli na snídani, do batohů zabalili svačinu a pití, a zatímco vedoucí kontrolovali pořádek ve stanech, již jsme pomalu vyráželi za dnešním dobrodružstvím. Ze zastávky v Bílavsku jsme jeli autobusem do Holešova, kde jsme následně přestoupili na další spoj, který nás zavezl až do **muzea v přírodě v Rymicích**.

Po vystoupení z autobusu v Holešově a jeho následném odjetí jsme zjistili, že **Klobouk** v něm opět **zapomněl** „svůj“ klobouček, který měla tentokrát zapůjčený od Jahody. Ta po tomto zjištění naštěstí neomdlela, ale jen **zamáčkla slzu**. Věděla, že její pokrývka hlavy za 400 Kč je definitivně pryč. A to Kloboukovi při každém výletě několikrát říkala, aby jí dávala na klobouk pozor. Bylo to marné. Nebylo by lepší, kdyby si Jahoda házela na střechu hrách? To by vyšlo na stejno.

Do prohlídky muzea v Rymicích jsme měli ještě nějaký ten čas, a proto jsme ho využili nejen k lenošení, ale i k prohlídce zdejších stavení a nafotili jsme se u **folklorních figurek**.

Nešinka

Kalimero

Míček

Broskev

Axis

Klobouk

Drop

Motýlek

Za chvíli si pro nás přišla slečna **průvodkyně**, na níž se však názor táborníků velmi liší. Zatímco vedoucí tvrdili, že jim její nezajímavý výklad nic nepřinesl, tak členové kmenů zaznamenali, že byla příjemná. A na názor chlapecké části tábora se ani ptát nemusíme, protože ti byli unešení její **zrzavou** barvou vlasů.

Exkurze se slečnou průvodkyní začíná. (1. 8. 2024)

Korunu tomu všemu dal v závěru prohlídky **Axis**, který na otázku průvodkyně, zda má ještě někdo nějaký dotaz, řekl: „**Kolik je Vám let?**“ Slečna se nenechala zmást, sice prohlásila něco o **debilech**, ale nakonec mu odpověděla, že **sedmnáct**. Následně Drop ještě o ní zjistil, že studuje školu v Kunovicích v oboru letecký mechanik. Je to zajímavá informace, ale když si vzpomeneme, jak nám vyprávěla o větrném mlýně: „**Tam to zapadlo, to se zmáčklo, to zase zaskočilo do drážky a lopatky se začala otáčet**“, apod., už víme, že od této chvíle raději letadlem létat nebudeme. Ve skanzenu jsme se rovněž seznámili s výrobou chleba.

Při prohlídce stavení. (1. 8. 2024)

Mrkev a Kalimero sledují výklad. (1. 8. 2024)

Co se týká historie **mlýnu**, tak ten pochází z první poloviny 19. století a do Rymic byl převezen v roce 1977 z **Bořenovic**. V jeho útrokách jsme mohli vidět unikátní konstrukční řešení, mlýnské složení a náradí. Mlýn se natáčel na středovém sloupu tak, aby perutě byly nastaveny proti větru. Zajímavou stavbou v muzeu byla i **renesanční tvrz**, kterou vlastnil též vojevůdce **Albrecht z Valdštejna**. Další část skanzenu tvořily domkářské usedlosti z 18. a 19. století. Informace slečny, že v domě byl i malý chlév, doplnil **Axis** bezelstně otázkou: „*A když je tak malý, jak se tam to tele vešlo?*“ Následovala její odpověď: „*Vešlo dovnitř stavení a poté se kolem ní postavil chlév.*“

Motýlek a Sisi při prohlídce. (1. 8. 2024)

Větrný mlýn v Rymicích. (1. 8. 2024)

Po prohlídce v Rymicích jsme se přesunuli do **Holešova**, kde jsme tentokrát nenavštívili zámek, ale pouze info centrum a samozřejmě **WC**. Pro mnohé to byl nádherný pocit zajít si do této místnosti, která nejen voněla, ale měla i **splachování**. Ale naším **kadibudkám** v táboře se WC vyrovnat nemohlo. Častokrát se nám na nich stávalo, že po vykonání potřeby jsme se otáčeli a chtěli vše spláchnout. Marně.

Následně jsme se vydali na prohlídku **zámecké zahrady** s fontánou a dřevěným srdcem.

Mandarinka a Nešinka v Holešově. (1. 8. 2024)

Bubu se srdcem. (1. 8. 2024)

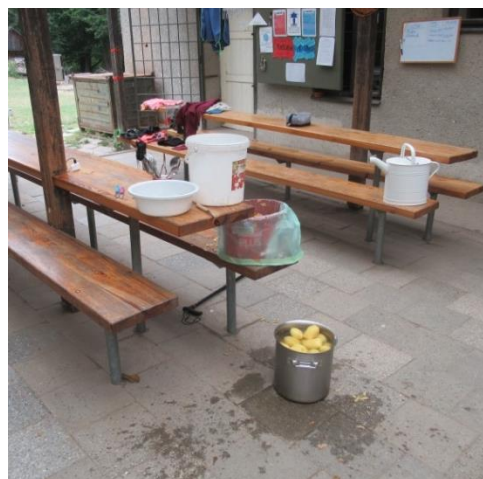

Fontána u holešovského zámku. (1. 8. 2024)

V Holešově pod naším tlakem neodolal **Albert**, kde se dokoupily chybějící zásoby potravin na tábor a různé sladkosti. Měli jsme i **nanuk**, přestože při naší včerejší večerní procházce psi štěkali. Prý to nebylo tak hrozné. Po posílnění jsme se přesunuli na zastávku, odkud jsme se dopravili opět do Bílavska. A protože cestou do Holešova nám řidič spletl cenu jízdného, bylo prostřednictvím zvláštních kontaktů mezi ústředím dopravy a Dropem domluveno, že zpět pojedeme **zadarmo**. I Pirát koukal, že má **nulovou jízdenku** a marně uvažoval, jak ji zaúčtuje. Ještě větší překvapení jsme však zažili, když nám řidič při nastupování předával Kloboukovou „**ztracenou**“ pokrývku hlavy. I Jahoda vykouzila na rtech **nádherný úsměv**. Z Bílavska jsme šli pěšky do tábořiště, kde Pirát z dlouhého čekání **naškrábal** veškeré naše brambory. To jsme si oddechli, že to nemusíme dělat my.

Nanuky chutnaly všem. (1. 8. 2024)

Naškrábané brambory. (1. 8. 2024)

Po příchodu do tábořiště jsme si dali gulášovou polévku a po ní jsme mohli jít odpočívat. Tedy, měli jsme **odpolední klid**, který jsme využili nejen ke psaní zápisů a k hraní karet, ale především jsme se věnovali osobní hygieně. Dívky si nejprve umyly **vlasy** v korýtku nebo pod ledovou pumpou, a následně jsme se všichni chodili koupat do našich lázní. Tentokrát to již nebylo ve studené vodě, ale protože nám **Bobr** zatopil v kamnech, měli jsme teplou vodu jako doma.

Nejprve umývání vlasů... (1. 8. 2024)

...a poté jejich česání. (1. 8. 2024)

O teplou vodu se staral Bobr. (1. 8. 2024)

Táborová koupelna. (1. 8. 2024)

Blížil se večer a služba začala chystat večeri – **kuřecí řízky**. Jeden člen obaloval maso ve vajíčku, druhý v mouce a třetí ve strouhance. Najednou se objevil **Drop** a jen zíral. Prý jestli chceme mít řízky v **trojobalu**, měli bychom jako první je dávat do mouky a teprve potom do vajíčka. Inu, i **mistři se někdy utnou**. Rychle jsme to napravili. O smažení více než **50 řízků** se poté postaral tradičně **Pirát**, tentokrát je nesmažil v prádelním hrnci (jako v **Hřiběcím**, kde se smažilo přes 100 řízků), ale na opravdové pánvi.

Služba v kuchyni. (1. 8. 2024)

Smažení řízků. (1. 8. 2024)

Zatímco stále probíhalo smažení, tak táborníci začali plnit další úkol z etapové hry Survivor. **Bobr** na travnaté ploše postavil **velký prak**, Jahoda a Žluťásek zase na studni papírové kelímky a naším úkolem bylo prakem sestřelit co nejvíce kelímků.

Vážka při střelbě z praku. (1. 8. 2024)

Neúspěšný pokus Vážky. (1. 8. 2024)

Co se týká sčítání shozených kelímků, měli to vedoucí jednoduché. Ať počítali, jak počítali, většinou psali **nulu**. Pouze **Axis** dokázal shodit 6 ks a **Nešinka** 9. Jenže pak se z domečku „**vyřítit**“ **Pirát**, klidně nechal řízky volně připalovat, natáhnul tětivu s míčkem, zamířil a **prásk**, shodil najednou **10 kelímků**. A nebyl to vítr, jako u některých předcházejících pokusů. To se naštvla zase **Kapybara**, zamířila a **prásk**, srazila **20 kelímků**. Po sečtení sražených kelímků zvítězil kmen Mangaia s **26 ks** před kmenem Mitiaro s pouhými 9 ks.

Měli jsme velký hlad a očekávali jsme, kdy nás zavolají k večeri. Konečně jsme se dočkali. Každý dostal přiděl brambor, řízek a také kompot. Chutnalo opravdu všem.

Po jídle se již začalo pomalu stmívat, takže jsme uspořádali další kmenovou radu. A nebyla jen tak obyčejná. Všichni jsme se shromáždili u stanů, dopředu se postavili Sisi a Mrkev s hořícími pochodněmi a teprve za nimi ostatní

táborníci. Na povel vedoucích se průvod, za zvuků ostrovní hudby, vydal k táboráku. Byl to okouzlující pohled. Když jsme došli k táboráku, o oheň se postaral **ohnivák Bobr**, který měl zpočátku problém připravené dříví zapálit. Ale jeho druhý pokus již byl úspěšný. Poté jsme se všichni usadili na připravené lavičky, jen Sisi s Mrkví očekávali s pochodně, která dříve zhasne, tedy který tým prohraje. Tentokrát to byla pochodeň kmene **Mitiaro**.

Po zhodnocení dne a sdělení dalších informací a pokynů rozdal **Rejsek** všem barevné tyčinky, které jsme si složili do kroužku a nasadili na ruce. Následně jsme u táboráku zpívali několik písniček. Samozřejmě, že nechybělo tradiční „**Po čajičku**“.

Kmenová rada. (1. 8. 2024)

Zpívání u táboráku. (1. 8. 2024)

Některé písně **Drop** natáčel na videa, které následně pustil do éteru. To proto, aby si nás mohli prohlédnout i rodiče. Okamžitě tato videa dostala několik „**laiků**“. Závěrečnou píseň „**Život je pohoda**“ zpívali všichni s úsměvem a rodičům mávali na dobrou noc.

**Život je pohoda,
život je fajn,
život je jako jahoda,
co ti na šlehačku daj.**

U táborového ohně. (1. 8. 2024)

V dobré pohodě jsme zpívali až do desáté hodiny, kdy nám již začala **večerka**. Přestože noc byla o něco teplejší, nepostavili jsme opět noční hlídky. Bylo to však z toho důvodu, že vedoucí pro táborníky chystali **nočního bobříka odvahy**, což oni samozřejmě nevěděli. Jakmile kolem jedenácté hodiny večerní táborníci usnuli, byli postupně vedoucími opět buzení. Nejprve mladší členové, kteří mohli bobříka odvahy plnit ve dvojicích. A protože by všichni dělali dohromady velký rámus, budila se nejprve jedna dvojice, a když vyšla na trasu, jež byla označena **svítícími náramky**, začala se budit dvojice druhá. Navíc si každý z nich mohl vzít **čelovku**, kterou jsme jako dárek obdrželi od **Modré labuti**, zastoupenou Petrem a Šárkou Menšíkovými. Podmínkou však nebylo, že si s ní nesmíme stále svítit.

Na konci stezky seděl na židli **Piráť** a každého upozorňoval, že se musí podepsat na připravený papír. Po podpisu se lovci otočili zpět a šli ke stanům, kde se po absolvování mohli zachumlat do svých spacáků a spát nerušeně až do rána.

Stezka odvahy ve dne. (1. 8. 2024)

Místo, kde byli Pirát a Drop. (1. 8. 2024)

Ještě, že za Pirátem stál Drop, protože by to nemuselo dopadnout dobře. Očekávajíc starší členy se najednou za nimi ozvalo **mohutné zafunění**, až se oba lekli. Nepředpokládali,

že by to mohl být divočák, ale usuzovali na **jezka**. **Ale že by měl dva metry na výšku?** Teprve ráno, naštěstí, přišli na to, že to mohl být jelen nebo srnec (viz *ilustrační foto*). Jinak by nám z lesa utekli.

Starší členové již byli buzení na noční stezku po jednom. Když přišel na sraz **Mrkev**, zjistil, že má s sebou **sprej** na dýchání, jenž měl původně zůstat ve stanu a zvolal: „**Jééé, já mám fet. Jako fakt.**“ **Ninja** zase všechny upozorňoval, že mají ve stanu **ZOO**. A když již za denního světla začal toto volat i **Mrkev**, vedoucí šli zjistit, co se děje. Podle řevu se zdálo, že tam mají **dinosaurů**, zatímco to byl pavouček o velikosti malého **hrášku**. Jen tak mimochodem, v jiných stanech to nebylo o nic lepší. A tak vzal **Drop** **aku vysavač** a nezvané hosty z jednotlivých stanů postupně umístil do společné „**cely**“.

Vraťme se však ke **stezce odvahy**. Při buzení **Myšáka** zažili vedoucí největší šok. On vstal, ustlal si své lůžko a teprve potom odkráčel na stezku odvahy. Dlouho se z toho nemohli vedoucí vzpamatovat. Další šok měli **Drop** s **Piráťem**. To, když **Piškot** dorazil až k nim, podepsal se na připravenou listinu a odkráčel nikoliv zpět, ale po zcela jiné stezce.

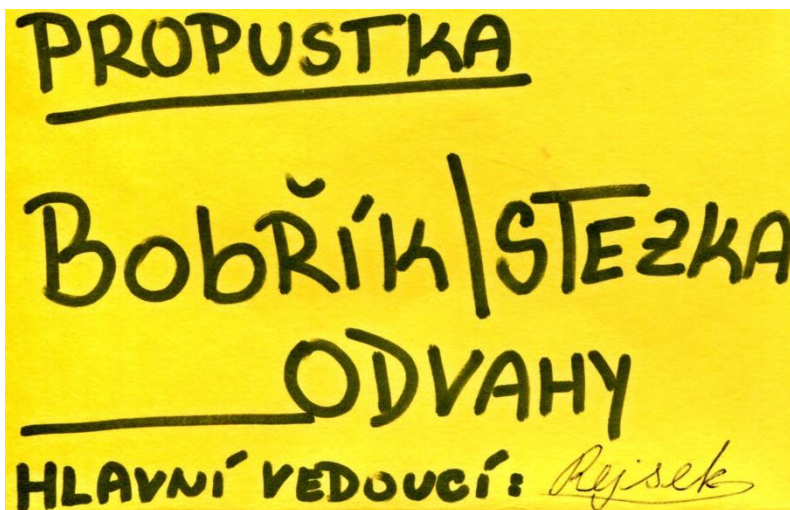

Myšákovou lůžko při noční stezce. (1. 8. 2024)

Bubu po noční stezce. (1. 8. 2024)

Kdyby to neviděli na vlastní oči, tak by to nepochopili. Vše to bylo způsobené tím, že Piškot byl rozespálý a neuvědomil si, že jde špatným, barevně neoznačeným terénem. Naštěstí byl vedoucími včas zastaven. Až letos Pirát pochopil, jak se v roce 1997 na stejném

místě nedokázal zorientovat **Lachtan** a zmizel rovněž před zraky vedoucích. Když jsme jí to ráno volali, tak se smála a měli jsme vyřídít Piškotovi, že ho vítá ve stejném klubu. A co na místo, kde se Lachtan kdysi ztratil, řeklo Ptáče? „Nechápu, jak ses tam mohla ztratit!“

Stezku odvahy dokončili všichni kromě **Axise**, který tvrdil, že má bolavou nohu (*zdravotníkovi však předtím nic nehlásil*) a je hrozně unaven. Proto se tedy vykoupil **omluvenkou**, kterou vydražil v aukci. Kolem půl jedné již všichni spali... Zbytek se dozvíte v popisu dalšího dne.

Tábor 2024

1.8.2024

Chovy

Šuška
Sisi
Pejska
Ninja
Vážka
Bary
MOTÝLEK
KALIMEROJNOR
PÍŠKOT
Jahoda
Bubu
Mandarinka
Kolda
Broskev
Smolina
PTÁČKĚ
MRKEV
níč
Píšťák
klobouk :
NEŠINKA
KAPYBARA
DM

Zápis kmene Manihiki: „Ráno jsme stanuli, udělali jsme si hygienu (*hygyjenu*) a šli jsme snídat. Na snídani byl chléb se sýrem. Po snídani jsme si vzali batůžky a vyrazili jsme na zastávku.

Jak jsme dorazili na místo, tak jsme se byli podívat, jak se **vyrábí chleba**. Mohli jsme si i koupit suvenýry. Jak jsme vyšli ven, tak už tam na nás čekala paní průvodkyně. S ní jsme se šli podívat na nádherné chaloupky. Až jsme se podívali, tak jsme se vystřídali s druhou skupinou a šli jsme se podívat na **mlýn**. První šli Vrabčáci a nakonec šli Pirátovci. A úplně nakonec jsme se s paní rozloučili.

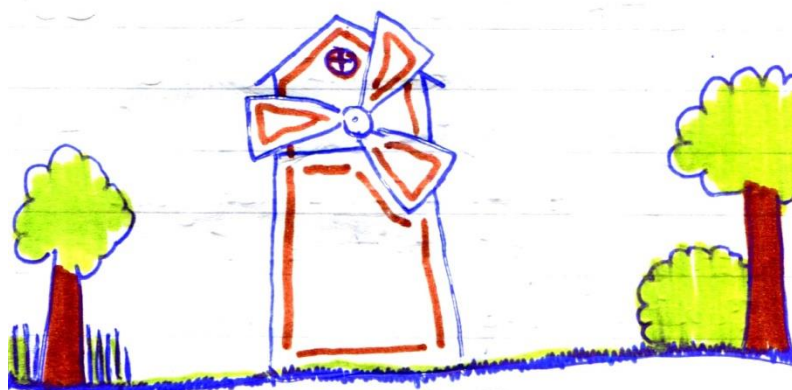
Drop šel koupit nanuky a my, jak jsme snědli nanuky, tak jsme si mohli také něco koupit. A nakonec jsme se šli kouknout do zámeckého parku. Když jsme se podívali, tak jsme šli na autobus a jeli do tábořiště.

V tábořišti jsme si dali oběd, byla gulášová polévka. Chvilu jsme měli pauzu a po pauze jsme si dali večeři. Na večeři byly řízky s bramborem a kompot.

Po večeři byla kmenová rada. Tam jsme zpívali. Až jsme dozpívali, tak jsme si udělali hygienu a šli spát. Dobrou noc.“

Zápis kmene Rarotonga: „6. den jsme začali rozcvíčkou od Dropa, která byla celkem v pohodě. Následně jsme udělali ranní hygienu, nasnídali se a pomalu vyšli.

Autobusem jsme dojeli do **Rymice**, kde jsme navštívili muzeum v přírodě. Paní byla velice příjemná a dovedla nás k chaloupkám, které jsme si prohlédli. Axis položil paní velice zajímavé otázky. Nedaleko se nacházel **dřevěný mlýn**, který byl původně

v sousední obci. Potom jsme se přesunuli na zámek v **Holešovicích**. V Holešovicích na zámku jsme navštívili info centrum a krásnou zámeckou zahradu. Poté jsme jeli 15 minut do tábořiště.

V tábořišti jsme jsi odpočinuli a šli do sprchy. Následně jsme šli hrát hry, a pak jsme měli výbornou večeři. A po této činnosti jsme zpívali písničky, které nám pouštěli přes reproduktor.“

Zápis kmene Aitutaki: „Budíček v 7:00. Na snídani byl chléb se šůnčičkou. Vyrazily jsme na výlet do Holešova. Moc jsme si to užívaly. Na prohlídce jsme byly v muzeu. Po muzeu jsme šly na prohlídku ekzotických domů a mlýnu. Potom jsme jely do tábořiště.

Hrály jsme sbírání kytíček. Byla večeře, na ní byla gulášovka a řízek.“

1.8.2024

7. den - pátek 2. 8. 2024 pobyt v tábořišti

Služba v kuchyni: Malina, Axis, Ninja, Kalimero (hodnocení 2)

snídaně: chléb s máslem a marmeládou, čaj
přesnídávka: rohlíky se sýrem a šunkou, čaj
oběd: bramborová polévka
svačina: rohlíky, oplátek, nanuk, čaj
večeře: vaječina na cibulce, chléb, čaj **večeře:**

V historii oddílových táborů si nikdo nevzpomínáme, že by byly jen slunné nebo jen deštivé dny. Vždy se objevily dny, kdy docházelo ke změně počasí. Výjimkou nebyl ani letošní tábor, neboť dnešní den patřil mezi ty, kdy se po předcházejících dnech plných slunce (*kromě neděle*) změnilo počasí natolik, že **vodní smršť** nás dokonale potrápila. Ale musíme uvést, že to byl spíše jemný deštík, než prudký liják jako v neděli.

Předcházející noc probíhalo plnění bobříka odvahy, které se protáhlo až do půl jedné dne následujícího. Proto se vedoucí rozhodli, že tentokrát nechají táborníky prospat. Nikdo však z účastníků tábora netušil, že ve dvě hodiny v noci se setkali Jahoda, Žlutásek, Bobr a Pirát na tábořišti, aby jim předvedli **kanadskou noc** v reálu. Jediný, kdo unikl jejich řádění, byl **Myšák**, který svou kanadskou noc zažil již na táboře v Břeclavi. A podle oddílových pravidel platí, že ten, kdo tuto noc prožil, podruhé už ji neabsolvuje. Někdo z táborníků byl pomalován zubní bílou pastou, jiný modrou. Je třeba zaznamenat, že po bobříku odvahy spali všichni tak dokonale, že byla radost je malovat.

Mandarinka

Kapybara

Piškot

Kolda

Sisi

Axis

Broskev

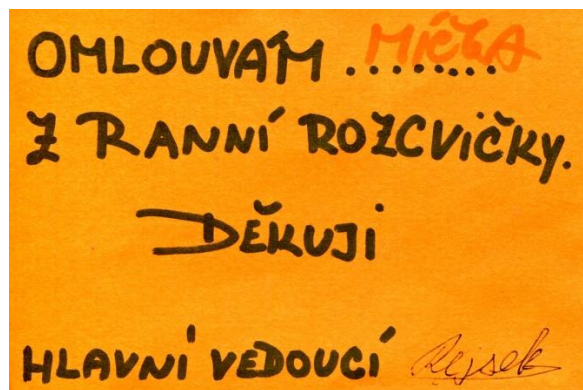
Motýlek

Budíček do nového dne měl být původně v 8.00 hodin, ale protože již od půl osmé se po tábořišti courali nějací táborníci, rozhodlo se, že se vstávat bude už v **7:45 hodin**.

Rozcvičku si tentokrát vzal na starost **Bobr**, ale ještě před vlastním zahájením cvičení obdržel **omluvenku od Míčka**, který ji zakoupil v nedávné aukci. Další osobou osvobozenou od tělocviku byla **Kapybara**, která toto obdržela za službu minulého dne, když byla do ní dosazena až dodatečně a musela se tak zúčastnit čtvrtěční rozcvičky. Společně s Bobrem jsme udělali několik prostných a také jsme si šli zaběhnout do okolí.

Rozcvička pod vedením Bobra. (2. 8. 2024)

Omluvenka z rozcvičky. (2. 8. 2024)

Po rozcvičce následovala snídaně. A po ní každý táborník obdržel bílý proužek látky jako **čelenku**, kterou si mohli pomalovat přírodním barvivem. Někdo využil zelených rostlin, jiný barevných květin, ale byli i takoví, kteří využívali všechno, co se jim dostalo pod ruku. Výsledek na sebe nedal dlouho čekat a bílé pásy zářily novými motivy.

Barvíme své čelenky. (2. 8. 2024)

Alchymistka Bubu. (2. 8. 2024)

Dostali jsme po dobře odvedené práci na chvíli volno, ale bohužel, volno měl i **děšť**. Začal nás skrápět svými kapkami. Neustále jsme se přesunovali mezi stany a přístřeškem. Nejvíce zaujala **Broskev**, které Rejsek řekl, ať si skočí do stanu pro pláštěnku a stan poté uzavře. Zpátky se vrátila Broskev **bez pláštěnky**, neboť tu nesla v ruce před ní **Mandarinka**. **Hlavně, že byly obě pláštěnky suché...**

Deště se využilo k tomu, že všichni pod přístřeškem začali vyplňovat **táborový dotazník**. Úkolem bylo odpovědět na řadu otázek. Poté vedoucí odpovědi vyhodnotili a u každé otázky sdělili, na které osobě se všichni nejvíce ujednali. Jendou z otázek byla, kdo byl **nejobětavějším členem** tábora. Nebylo pochyb, že se téměř všichni shodli na **Ninjovi**, který téměř **tři hodiny** přebíral rýži mezi mnoha drobnými kuličkami, aby získal **dvě plné odměrky rýže** do bodování svého kmene. Kdo byl v rámci dotazníku vyhodnocen jako nejlepší, mohl jít sundat z provázku něčí jméno. Tým, kterému zůstal kolíček se jménem, tak zvítězil.

Vyřazenou osobou je tentokrát Myšák. (2. 8. 2024)

Motýlek zvažuje, koho vyřadí. (2. 8. 2024)

Přestalo pršet, a protože do oběda ještě několik minut zbývalo, rozmístili nás vedoucí po tábořišti. Avšak všichni jsme měli **zavázané oči** a museli jsme se držet za ruce. Pozvolna jsme společně chodili po tábořišti, postupně se odpojovali, až zůstal poslední hráč. Poté jsme se museli dát jako kmen dohromady. Se zavázanými očima se to však dělá špatně. Jedinou naší pomůckou byly ruce. Hráli jsme to na dvě kola a v každém zvítězil jiný tým.

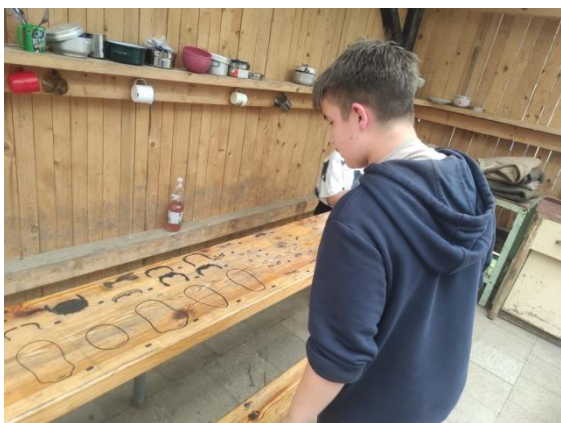

Začínáme hrát další hru. (2. 8. 2024)

Vítězný kmen Mittako. (2. 8. 2024)

Po obědě byl odpolední klid, který jsme využili k dopsání deníčků a především ke hraní karet. Snad všichni se na letošním táboře naučili hrát nějakou hru, především **Prší**. Drop společně s Jahodou a Pirátem využili volný čas k poslednímu táborovému nákupu. V závěru odpočinku Bobr pro kmény **Mittako** a **Mangaia** připravil soutěž v **hledání zločineckých band**. Úkolem týmů bylo poskládat na louce zjištěné obličejové zločinců z připravených vzorů a jednotlivé díly nahlásit svému vedoucímu. Ten pak s pomocí všech členů týmu podle různých indicií zjišťoval **kapa bandy**. Se **430 body** zvítězil kmen **Mittako**. Jako druhý se umístil kmen Mangaia, který obdržel pouhých 362, neboť kapa bandy nezjistili.

Ninja zastupuje kmen Mangaia. (2. 8. 2024)

Kmen Mittako v akci. (2. 8. 2024)

Sotva jsme dohráli a vše posbírali, začalo velmi **hustě pršet**. Po namáhavém běhání jsme na svačinu obdrželi kromě oplátky i **nanuky**. A protože neustále pršelo, naše další činnost probíhala pod přístřeškem, kde jsme hráli **Fištroniádu**. Soutěžily mezi sebou opět oba kmeny a jejich zástupce so mohl vždy vybrat z šesti témat otázku od 100 do 500 bodů. Po těžkém boji nakonec zvítězil opět tým **Mittako**, který získal **4.200 bodů**, zatímco kmen Mangaia „**pouhých**“ 3.800 bodů.

Táborová Fištroniáda.
(2. 8. 2024)

Jedním z úkolů bylo určit tyto pohádky.
(2. 8. 2024)

Po skončení her a soutěží vedoucí všechny dosavadní výsledky sečetli, odečetli minusové body za úklidy, připravili ceny a odměny pro každého táborníka. A mohlo se jít na poslední **kmenovou radu**. Škoda jen, že nebyly tentokrát využity pochopně. Také **Ninja** se snažil uplatnit jednu ze svých cen, kterou získal v aukci – výhodu ve hře, ale protože již bylo vše uzavřeno, bylo to marné. Jako náhradu obdržel možnost získat táborovou **skrytou imunitu** v hodnotě **sedmi bodů**. A kdyby ji po nápovědě skutečně našel, mohl si ji odnést domů. Podařilo se a jako památku z letošního tábora si imunitu skutečně odnesl.

Poslední kmenová rada. (2. 8. 2024)

Každý táborník obdržel čajíček... (2. 8. 2024)

Táborovou včeličkou se stal **Myšák**, který dostal **zvláštní plusový bod** za to, že i při plnění nočního bobříka odvahy si své lůžko dokonale srovnal. Naopak **prasátkem tábora** se stala **Vážka**, za což obdržela cenu útěchy – hygienické rukavice pro úklid.

Táborové včeličky. (2. 8. 2024)

Vážka – táborové prasátko. (2. 8. 2024)

Všichni však netrpělivě očekávali, jak dopadlo **hodnocení kmenů**. Nebudete věřit, ale nakonec ne zvítězil žádný tým, nebo lépe řečeno, zvítězily oba týmy, které dosáhly shodně **14 bodů**. Kdyby však byla **Vážka** pořádnější, mohlo to dopadnout jinak. To, co kmen získal v soutěžích, to dokázala **Vážka** při hodnocení úklidu rychle odebrat. Nesmíme se tedy divit, že ji nabízeli do druhého kmene, ale ti ji tvrdohlavě odmítali. Občas jí úspěšně asistoval i **Kalimero**.

Rejsek každého účastníka dekoroval. (2. 8. 2024)

Končí poslední kmenová rada. (2. 8. 2024)

Odměnu pro nejlepší tým, **bochníček**, přebíral z rukou vedoucích ten nejmenší táborník, **Kalimero**. Ten také stojí za tím, že letošní tábor se jmenuje **PO ČAJÍČKU**. Byla to jeho nejoblíbenější písnička, kterou si neustále broukal při každé příležitosti a postupně ji nakazil všechny účastníky tábora, včetně vedoucích.

Po předání cen táborníkům byl do večerky ještě čas, který se využil nejen ke společnému focení, k balení věcí do batohů a kufrů, ale především ke hraní deskových her a zpívání. Opět zazněly písně z pohádky „**At' žijí duchové**“ a nesměly chybět „**Po čajíčku**“ nebo „**Po bochníčku**“.

Vedoucí již začali také uklízet pod přístřeškem a **Drop** se rozhodl, že veškeré odpadky

odveze ještě večer do kontejnerů v Bílavsku. Když se vracel, uviděl něco, co ještě nikdy nespatriil. Uprostřed lesní cesty mezi s sebou **bojovali dva mladí srnci** o výsadní postavení v jejich kmenech. Byli do sebe zaklesnutí parožím a vůbec nevnímali okolí. Drop čekal, jak souboj dopadne a jen se bál, aby se nepustili též do auta. Po několika minutách souboj ustal a oba srnci odkráčeli do lesa. Drop si oddychl.

V závěru dne jsme se snažili přemluvit **Axis**, aby absolvoval **bobříka odvahy**, když už se z toho minulého vyplatil. Čím více jsme ho přemlouvali, tím více začalo pršet. A tak jsme od nového bobříka museli ustoupit. A abychom byli v den odjezdu fit, nebyly opět noční hlídky. Takže jsme alespoň do půlnoci **kecali**.

Účastníci tábora Po čajičku. (2. 8. 2024)

Horní řada zleva: Mrkev, Ninja, Žlut'ásek, Bobr, Piškot, Kalimero, Kapybara, Nešinka, Motýlek, Sisi, Mandarinka, Vážka, Pirát, Axis, Kolda, Drop, Myšák.

Dolní řada zleva: Klobouk, Míček, Bubu, Broskev, Malina, Rejsek, Jahoda (*chybí Štěně, Javor a Ptáče*).

Společné foto kmenů Mangaia a Mitiaro. (2. 8. 2024)

zapsal účastník kanadské noci Pirát

Zase je nejprve popsán táborový den z pohledu vedoucích a pokus si budete číst zápisy jednotlivých kmenů, musíme uvést na pravou míru, že se **jedná o zápisy ze stejného tábora.**

Zápis kmene Manihiki: „Dnes ráno jsme měli rozcvičku, Na snídani byl **rohlík s máslem a šunkou.** Potom jsme si udělali hygienu.

Najednou začalo pršet a hráli jsme hry pod stříškou. Poté jsme měli oběd, na oběd byla bramboračka. Po obědě jsme měli pauzu. Hráli jsme hru na poskládání obličejů.

Potom začalo znovu pršet a všichni jsme se schovali pod stříšku a hráli deskové hry. Až přestalo pršet, tak jsme hráli **Fištroniádu.** Po hře jsme si šli uklidit stany a vedoucí nás zavolali na večeři. Na večeři byla vaječina.“

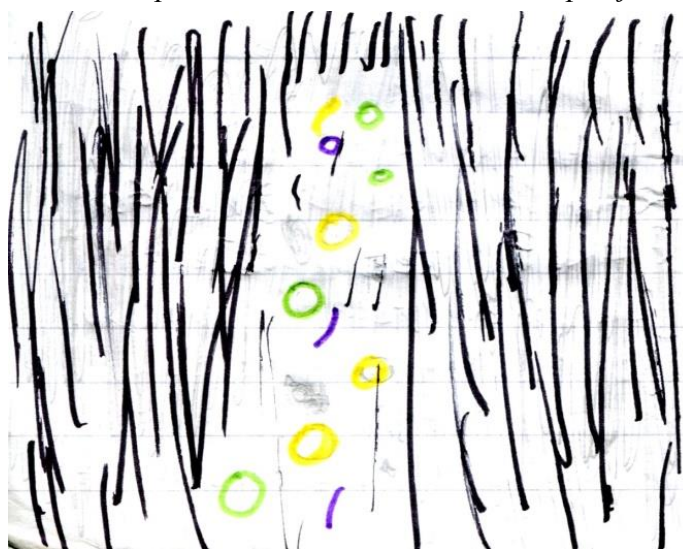
Zápis kmene Aitutaki: „Budiček v 8:00. Po budičku byla snídane. Na snídani jsme měly **chleba s marmeládou** a čajíčkem. Měly jsme celý den volno, **hraly** jsme různé hry s našim týmem. Na oběd jsme měly bramboračku. Po obědě jsme dopisovaly deničky přitom jsme **jsi** hrály na školu.“

Zápis kmene Rarotonga: „Dnešek pro nás, táborníky, začínal krátce po půlnoci, když nás **Jahoda** a **Bobr** budili. Bylo nám řečeno, že máme jít podél svítících tyčinek skrz temný les. Na konci naší cesty nás čekal **Piráť** s papírem, na který jsme se měli podepsat, Následně jsme se vydali zpátky a šli jsme spát.

Budiček byl v 7:45, následovala rozcvička, kterou dnes vedl **Bobr.** Po této události jsme měli výbornou svačinu. Následoval dotazník typu „**Kdo spal pod širákem**“ protože má ve stanu hmyz, atd.“ Následně nám **Žlutásek** četl ty otázky a my jsme museli hádat, na čem se dohodlo nejvíce lidí.“

Zápis kmene Pukapuka: „Dne 2. 8, nás vedoucí probudili brzo ráno, asi okolo půl jedné a řekli nám, že po nás **Piráť** něco chce. Každého budili zvlášť. Vedoucí nás po jednom vzbudili a řekli, že máme jít za nimi. Došli jsme na kraj lesa, kde byla cestička označena svítícími náramky. Řekli nám, že na konci cestičky je **Piráť** a že máme dojít za ním. U **Piráť**a jsme se museli podepsat na nějakou listinu a jít tím lesem (po cestičce) zpět. Následně nám řekli, že si máme jít lehnout do postele a jít spát.

Ráno jsme se vzbudili asi okolo osmé a všichni se na nás tak blbě dívali. No a následně jsme zjistili, že si vedoucí udělali **kanadskou noc** a že nás všechny natřeli pastou. Po zjištění, že na sobě máme pastu, jsme měli rozcvičku a následně snídani. Po snídani jsme šli vyplňovat takový **dotazník**, kde jsme zjistili, jak moc ty druhé lidi (další táborníky) známe.

Po dotazníku jsme šli hrát **pohádkový kvíz** a po kvízu následoval oběd. Měla být původně bramboračka, ale na konec se z toho vyklubala **česnečka.** Po obědě následoval klid a po něm se začal uklízet tábor.“

8. den - sobota 3. 8. 2024 odjezd domů

Služba v kuchyni: Drop, Malina, Pirát (bez hodnocení)

snídaně: chléb s máslem a sýrem nebo marmeládou, čaj

přesnídávka: rohlíky se sýrem, oplátek

oběd: u maminky

Začalo svítat a před námi je poslední den, lépe řečeno jen několik hodin, tábora na Ochozech. Marně byste pátrali v denících čtyř kmenů, jak to na tábořišti probíhalo. Inu, nikdo ani nepomyslel na to, že by měl udělat závěrečný zápis. Musíme proto vycházet z našich pamětí, a ta, jak je známo, je **děravá**. Dneska jsme to věděli, zítra už nevíme, co jsme věděli.

Budíček byl tentokrát v 6:30 hodin a bez rozsvícení. To proto, abychom si mohli pořádně dobalit **mokré věci**, jelikož ty nám po nočním dešti pořádně navlhly. Také matrace byly v některých místech mokré. No, nechtěli bychom nyní nastupovat na tábor.

Kdo si již sbalil, odnesl své zavazadlo do přistavených aut, a mohl se věnovat celkovému **úklidu stanu**. Pokud si někteří mysleli, že mají splněno, tak dorazili **vedoucí** a z jejich omylu je brzo vyvedli. Jakmile byly stany vyčištěné, stejně jako tábořiště od papírků, začal se uklízet domeček. Musela se vyluxovat a vyřít místnost, kde spal Pirát a kde měli vedoucí naskládaný svůj „**nepořádek**“, tedy věci potřebné na tábor.

Následovalo vytření spíže, kuchyně a chodby do budovy. Naposledy probíhalo čištění přístřešku. Nesmíme zapomenout, že jsme museli pracovat i s metlou, kterou **Malina** den předtím „**upravila**“. Kolem půl osmé dorazila rodina Matulíková, která si vyzvedla **Sisi**, a společně odjeli na pouť do Velkých Karlovic.

Poslední noc spal Mrkev jen pod bundou.
(3. 8. 2024)

Úklid přístřešku.
(3. 8. 2024)

Odchod všech táborníků byl vyhlášen v 8.00 hodin a tentokrát se nešlo na zastávku do Bílavska, ale až na vlakové nádraží do Hlinska pod Hostýnem. Cestou jsme ještě museli udělat **Kalimerovu fotku** u rybníka **Bahňák**, kde odpočívá bota jeho tatínka **Kačera**. Zatímco v **roce 1997** se v tomto „rybníce“ dalo ještě koupat, letos to již absolutně nebylo možné.

Kalimero u Bahňáku. (3. 8. 2024)

Fotografie Bahňáku z roku 1997.

Chvíli jsme čekali na vlak, jenž nás dopravil až do Frenštátu pod Radhoštěm, kde jsme se rychle přesunuli na autobusovou zastávku. Nastoupili jsme do autobusu, jež řídil **nevrlý řidič**, který nás upozorňoval, abychom ve vozidle nejedli, nepili a neotvírali okno. Tak dlouho nás pozoroval ve **zpětném zrcátku**, až málem způsobil **dopravní nehodu**, když těsně minul auto přijíždějící z boční strany. Prudké zabrzdění, při kterém jsme se sotva stačili chytit, nás vrátilo do reality běžného dne.

Unavený Kalimero. (3. 8. 2024)

Překvapená Mrkev. (3. 8. 2024)

Když jsme v půl dvanácté dojeli do Palkovic, divili jsme se, že u hasičárny na nás čekají pouze vedoucí – řidiči, panové Kuča a Čepán a paní Ručková. Pod neustálým naším tlakem se **Pirát** přiznal, že autobusové dopravě moc nevěří a předpokládal, že autobus bude mít zpoždění. Proto do informací pro rodiče napsal, že dojedeme až **ve 12.00 hodin**.

Za chvíli se však postupně začali rodiče scházet, my jsme si naposledy zazpívali „**Po čajičku**“ a rozešli jsme se do svých domovů. A hladové krky, jako například **Motýlek** a starší členové, především na vynikající oběd od maminek.

zaznamenal omylný Pirát

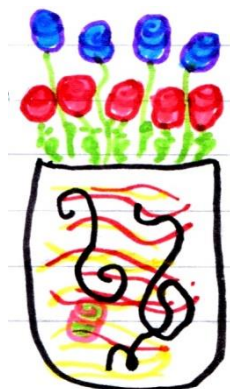
Závěrečné hodnocení: Struktura letošního tábora byla tentokrát velmi různorodá. Zatímco nejmladšímu táborníkovi bylo 7 let, tak ti nejstarší již měli dvojnásobek. Všichni účastníci, včetně vedoucích, však měli strach, jak to dopadne. Během těch táborových dnů došlo ke vzájemnému soužití účastníků, že na konci nebylo poznat, kdo je nováček a kdo zkušený táborník. Tábor v Ochozech nám nabídnul spoustu zábavy a nových přátelství, ale také možnost se učit, rozvíjet své dovednosti a tvořit nezapomenutelné vzpomínky.

Škoda jen, že se nehodnotila úroveň jednotlivých deníčků. Osobně nás zaujaly popsané zážitky kmene **Manihiki**, v nichž dokázali téměř dokonale popsat celý den. Tento deníček se stal především zdrojem pro sepsání celkových táborových vzpomínek.

Také etapové soutěže hry **Survivor**, které připravily vedoucí Jahoda, Žlutásek a Rejsek, děti zaujaly a vzájemně mezi sebou rády soutěžily.

Etapová hra Survivor – tabulka

Název	Aitutaki	Rarotonga	Pukapuka	Manihiki	Mangaia	Mitiaro
rozřadovačka	2	4	3	1		
bingo	1	0	1,5	1		
stany	-1	0	0	-2		
ubongo	1	2	4	3		
pexeso	1	3	2	3		
přístřešky	2	4	1	3		
imunita	5	0	5	0		
ohně	1	4	2	3		
stany	-2	-1	0	-1		
???	1	1	2	0		
kolíčky	0	1	1	1		
lodě	2	2	2	2		
Celkem	13	20	23,5	14		
kdo byl spíš					1	0
šátky					0	1
kohoutí zápas					1	0
sumo					0	1
imunita					5	0
bludičky					6	10
fištroniáda					1	3
prak					2	1
kolíčky					1	3
obličej					1	3
speciální úkol					2	0
hra se šátky					1	1
stany					-7	-9
Celkem					14	14

Úklid

Jméno	SO1	SO2	NE	PO	ÚT	ST	ČT	PÁ1	PÁ2	Body
Mrkev	2	2	2	2	4	3	4	5	4	28
Ninja	5	3	3	2	4	1	4	3	4	29
Sisi	4	5	3	3	5	2	2	3	3	30
Motýlek	4	5	4	3	5	2	2	3	4	32
Klobouk	4	2	3	2	4	1	2	5	4	28
Míček	5	4	4	1	4	1	3	4	4	30
Myšák	5	5	5	5	5	5	5	5	5	45
Kolda	4	5	5	5	5	5	5	5	5	44
Ptáče	5	4	4	5	5	4	4	5	5	41
Bubu	3	4	5	4	4	3	5	5	4	37
Mandarinka	4	4	4	5	5	5	4	5	5	41
Broskev	4	4	2	3	5	5	4	5	5	37
Nešinka	3	1	5	5	5	4	3	4	5	35
Axis	5	4	5	5	4	4	3	4	5	39
Kapybara	3	5	4	1	5	3	4	5	5	35
Piškot	4	5	4	1	5	5	5	4	5	38
Kalimero	2	1	2	1	5	3	4	5	5	28
Vážka	2	1	2	1	4	2	3	2	3	20

I ve stanech musí být pořádek, stejně jako doma, a proto jsme, stejně jako každý tábor, soutěžili v bodování úklidu. Z výsledků je patrné, že nejstarší a nejzkušenější členové problémy s úklidem nemají, tedy až na některé výjimky, ale nováčci již problémy měli a velké. Mezi jednotlivci titul „**Včelička tábora**“ získal **Myšák**, jenž jako odměnu obdržel čokoládu. Myšák si dokonce vše uložil i v době, kdy šel lovit bobříka odvahy. Titul „**čuník (čuňas) tábora**“ si vysloužila **Vážka** a jako odměnu „obdržela“ jedny pracovní rukavice.

Hodnocení jednotlivců.

Přezdívká	úklid	etapovka	kuličkář	kuchyň	celkem
Mrkev	2	6	3	4	15
Ninja	3	7	1	4	15
Sisi	4	7	4	5	20
Motýlek	5	6	1	5	17
Klobouk	2	4	2	4	12
Míček	4	5	1	5	15
Myšák	12	6	2	5	25
Kolda	11	7	2	5	25
Ptáče	10	5	1	5	21
Bubu	7	4	1	5	17
Mandarinka	10	5	1	5	21
Broskev	7	4	1	5	17
Nešinka	6	5	1	5	17
Axis	9	7	0	4	20
Kapybara	6	7	1	4	18
Piškot	8	6	2	5	21
Kalimero	2	4	1	4	11
Vážka	1	5	3	5	14
Drop	---	---	6	---	6
Rejsek	---	---	5	---	5
Jahoda	---	---	1	---	1
Žlutásek	---	---	2	---	2
Bobr	---	---	1	---	1
Štěně	---	---	3	---	3
Javor	---	---	4	---	4
Malina	---	---	---	---	0
Piráť	---	---	2	---	2

Jak jsme hospodařili?

Výdaje na provoz tábora	
Ubytování + energie	14.955
Nákup potravin	14.815
Režijní náklady (kuchyň, běžné)	1.045
Materiál na soutěže a hry	1.236
Doprava tam a zpět	3.657
Doprava v místě (vlak, autobus)	3.264
Vstupné	6.490
Ceny do soutěží	1.228
Doprava potravin a batohů	3.098
Ostatní režie	653
CELKEM	50.441

Příjem od účastníků	
Poplatek děti (18 x 4.500 Kč)	81.000,- Kč
Poplatek vedoucí (7 x 4.500, 1 x 1.688 – 3 dny, 1 x 2.250 – 4 dny)	35.438,- Kč
CELKEM	116.438

Rozdíl (tj. přeplatek) bude vrácen při vyúčtování tábora roku 2024, přičemž vrácená částka bude snížena o členský příspěvek na rok 2025 ve výši **700 Kč** (pro členy základních škol), **420 Kč** (pro členy – středoškoláky a starší, mladší 6 let) a **140 Kč** (pro příznivce oddílu).

Náklad na jednoho člena (27 celkem) tábora činil **1.868,19 Kč** (např. v roce 2014 to bylo **1.980,14 Kč**, v roce 2013 to bylo **2.414,64 Kč**, v roce 2008 to bylo **1.758,38 Kč**, v roce 2007 celkem **1.831,05 Kč**).

Dlouho jsme přemýšleli, kde jsme vlastně **ušetřili**. Všechny náklady byly původně počítány na 20 účastníků, přičemž na výpravy jsme měli chodit vždy zvlášť Vrabčáci a zvlášť Žluťáci. Tím, že jsme akce dali dohromady, ušetřili jsme, a to nemalé peníze, na vstupném. Další položkou, se kterou je nutno počítat při kalkulaci, je výše nákladů na jídlo. Původně jsme počítali ze zákonného limitu asi 200 Kč, což se velmi reálně blížilo k neustálému zdražování veškerých potravin. Nakonec byla skutečnost jiná. A to si již ani nepamatuji, kde jsme měli na táboře tolik masa. Většinou jsme vařili špagety a jiné těstoviny, které nám dokázaly odhadovanou cenu snižovat.

Naše túry.

Trasa	Počet km – pěší túra
cesta na tábořiště – Bystřice – zámek a zpět	3
Rusava – Svatý Hostýn, cesta z tábořiště a zpět	13
cesta z tábořiště a zpět, Kroměříž zámek, Květná zahrada	9
cesta z tábořiště a zpět, skanzen Rymice, Holešov - park	7
odchod z tábořiště	3
CELKEM	35

Celkem jsme na táboře ušli **35 km**.

Z táborových událostí.

Večerní zpívání při lampě v roce 1997.

Služba (Kůň) v kuchyni v roce 1997.

Cestou na Svatý Hostýn. (29. 7. 2024)

V Květné zahradě v Kroměříži. (30. 8. 2024)

Chalupy v Rymicích. (1. 8. 2024)

Vybavení kuchyně v Rymicích. (1. 8. 2024)

Malině se na koštěti nepodařilo odletět. (2. 8. 2024)

Drop vládl i polní kuchyni. (2. 8. 2027)

Chronologie oddílových táborů.

Číslo	Název tábora	Místo ubytování	Datum konání	Počet osob	Způsob	Km
1.	Podivný tábor (Tábor na chalupě a u rybníka)	Olešnice, Milovy	1. - 10. 7. 1988	16	stanový	65
2.	Tábor u řeky	kemp Annín	5. - 16. 7. 1989	14	stanový	113
3.	Expedice Bílá paní	Bílé Karpaty	11. - 14. 7. 1990	10	putovní	18
4.	Tábor pod Psi skálou	Metylovice	15. - 17. 8. 1990	9	stanový	0
5.	Tábor na Mločáku	Frydlant n. O.	7. - 12. 7. 1991	13	stanový	50
6.	Putování za Věstonickou Venuší	Pálava	1. - 5. 7. 1992	8	putovní	50
7.	Tábor strachu	Metylovice	31. 7. - 1. 8. 1992	22	stanový	5
8.	Tábor velkých múz	Jeseník	1. - 6. 7. 1993	23	DDM	65
9.	Tábor tropických veder	Javorníky	1. - 6. 7. 1994	34	DDM	77/50
10.	Tábor ĎAP-ĎAP	Zelinkovice	1. - 6. 7. 1995	19	stanový	0
11.	Tábor motýlů	Zelinkovice	7. - 9. 7. 1995	13	stanový	0
12.	Tábor hněvu	Olomouc	28. 6. - 4. 7. 1996	30	DDM	35/22
13.	Tábor M*A*S*H	Ochozy - Bílavsko	30. 6. - 6. 7. 1997	20	stanový	35
14.	Tábor u vody	Palkovice	1. - 6. 7. 1997	13	stanový	6
15.	Tábor marodů	Brno	1. - 6. 7. 1998	28	DDM	60
16.	Tábor skal	Pulčín	16. - 20. 7. 1998	13	stanový	20
17.	Tábor zamílovaných	Břeclav	16. - 23. 8. 1998	12	DDM	15
18.	Tábor hor Těšínských Beskyd	Jablunkov	1. - 6. 7. 1999	18	DDM	80
19.	Tábor drahokamů	Nová Páka	1. - 7. 7. 2000	16	DDM	90
20.	Tábor řevu	Pohledec	30. 6. - 7. 7. 2001	16	kinosál	88
21.	Tábor JE-WA-NE-NO	Lomnice nad Popelkou	29. 6. - 5. 7. 2002	21	DDM	82
22.	Tábor u hřbitova	Myslík	28. 6. - 4. 7. 2003	21	škola	70/50
23.	„Hezký“ tábor	Břeclav	1. 7. - 7. 7. 2004	22	DDM	77
24.	Tábor dešťů a strašného smradu	Olomouc	1. 7. - 7. 7. 2005	27	DDM	70
25.	Tábor achátů	Nová Páka	30. 6. - 8. 7. 2006	34	DDM	86
26.	Tábor vrabčáků	Hodoňovice	4. - 6. 8. 2006	17	Salesiáni	25
27.	Tábor chladů	Hřiběcí	30. 6. - 7. 7. 2007	37	DDM	85
28.	Tábor medvědů	Dobratice	27. - 29. 8. 2007	17	DDM	21
29.	Tábor „kufrů“	Šanov, Strážnice	28. 6. - 5. 7. 2008	26	škola, DDM	69
30.	Tábor překvapení	Železná Ruda	30. 6. - 6. 7. 2009	21	škola	67
31.	Tábor třinácti	Mikulášovice	30. 6. - 6. 7. 2010	13	tělocvična	78
32.	Tábor mandelínek	Praha	29. 6. - 6. 7. 2013	14	klubovna	104
33.	Tábor vína	Uherské Hradiště	28. 6. - 5. 7. 2014	14	domeček	93
34.	Tábor Sněhurky a 7 trpaslíků	Domašov	1. - 7. 7. 2015	8	fara	75
35.	LUP tábor u moře	Betina	26. 7. - 2. 8. 2015	6	domeček	10
36.	Tábor hřibů	Prosiměřice	23. - 30. 7. 2016	8	fara	62
37.	Tábor u kance	Kančí obora Břeclav	1. - 6. 7. 2017	13	DDM	76
38.	Tábor minerálů	Nová Páka	30. 6. - 5. 7. 2018	11	DDM	50
39.	Po stopách Pražské 2	Praha	29. - 31. 7. 2019	13	klubovna	20
---	Tábor u skalní brány	Mikulášovice	6. - 12. 7. 2020	neralizován - koronavirus		
40.	Letní kemp s Covidem	Palkovice	5. - 9. 7. 2021	30	tělocvična	12
41.	Pohádkový tábor	Palkovice	4. - 8. 7. 2022	32	tělocvična	10
42.	Letem světem	Palkovice	17. - 21. 7. 2023	34	tělocvična	10
43.	Tábor „Po čajičku“	Ochozy - Bílavsko	27. 7. - 3. 8. 2024	27	stanový	35

Regionální soutěž se konala v Palkovicích za účasti cca 40 dětí, přičemž do krajské soutěže v Kunčicích pod Ondřejníkem postoupilo **8 hlídek**, když v kategorii mladších zákyň získala bronzovou medaili hlídka **Vážka – Bubu**, v kategorii starších žáků **Šikula – Myšák** vybojovali zlatou medaili, a stříbro obdrželi dvojice **Škyt'ák – Kolda** a **Červotoč – Lavina**.

Účastníci regionálního kola CPP v Palkovicích. (8. 5. 2024)

Republikové kolo CPP se konalo ve dnech **14. – 16. 6. 2024** v rekreačním zařízení **Hrachov**. Závodu se zúčastnilo 125 dvoučlenných hlídek, když **přeborníky republiky** se pod dohledem Javora v kategorii starších žáků stali **Myšák** a **Šikula**, doprovázení na stupně vítězů **Koldou** a **Škyt'ákem**, kteří obsadili **3. místo**. Dorostenky **Lavina** a **Červotoč** se umístily na **6. místě**. V nočním orientačním běhu jsme již tak úspěšní nebyli, ale důležité bylo, že nikdo nezabloudil – Kolda-Škyt'ák (**12. místo**), Myšák-Šikula (**16. místo**), Lavina-Červotoč (**33. místo**).

Účastníci republikového kola CPP v Hrachově. (16. 6. 2024)

Zleva: Lavina, Červotoč, Myšák, Šikula, Kolda, Škyt'ák.

Závěrem bychom chtěli poděkovat všem závodníkům za vzornou reprezentaci oddílu i obce Palkovice a snad se jim všem bude dařit i v nadcházející sezóně, kdy se dne **14. 6. 2025** bude v Palkovicích konat **mistrovství České republiky**.

Svatby v oddíle.

Poslední roky je v rámci oddílu stoupající trend svatebních obřadů, což nepřímo naznačuje, že neustále stárneme. A tak si připomeňme, že v letošním roce se oženil **Hraboš** a provdaly se **Maceška** a **Tulipán**.

Svatební oznámení Macešky.

Kamil Baláž a Kristýna Sasínová (Maceška). (13. 7. 2024)

Pojď, ukážu ti cestu rájem...

Tady budem spolu žít...

Pojď, ukážu ti cestu rájem...

Tady budem spolu žít...

Svatební oznámení Tulipána.

Zdislava Habrnálová - Tulipán.

Václav Hlisenkovský a Zdislava Habrnálová (Tulipán) v Mikulově.

Václav Hlisenkovský a Zdislava Habrnálová (Tulipán) v Mikulově.

Turistický most – PAŘÍŽ

(převzato z a-tom.cz)

Pod tímto sloganem, který byl pojítkem všech turistických aktivit v rámci Olympijského festivalu na jezeře Most, jenž probíhal v rámci her XXXIII. Olympiády PAŘÍŽ 2024 se uskutečnila ve dnech 7. 8 – 11. 8. 2004 prezentace turistiky, její rekreační a výkonnostní podoby. Akci zajišťovalo 17 realizátorů především z Kralup, Mikulášovic.

Turistický stánek. (srpen 2024)

Pony na akci. (srpen 2024)

Z našeho oddílu se jako jediný akce zúčastnil **Pony**, který zajišťoval především sponzorskou činnost firmy MPM. Setkal se s některými olympioniky, dokonce držel v rukou pravé olympijské medaile. Ke zhlédnutí byla celá řada her, kvízů a fotky z činnosti jednotlivých oddílů. Také **naš oddíl** byl prezentován třemi fotografiemi.

Akci navštívili předseda ATOM Tomáš Novotný, hlavní značkař turistických tras Pavel Přílepek a předseda KČT **Jiří Homolka**. O několik dní později však tato osoba, kamarád, který stál u zrodu ATOM, náhle umírá ve věku **58 let**. Díky za vše, **Jirko!**

Se smutkem oznamujeme, že nás navždy opustil
táta, manžel a kamarád

RNDr. Jiří Homolka

Zemřel nečekaně v pondělí 26. srpna 2024
ve věku 58 let.

Poslední rozloučení se koná
V PÁTEK 27. ZÁŘÍ 2024 V 16.00 HODIN
v evangelickém kostele Horního sboru ve Vsetíně

Zarmoucená rodina

*Pojď se toulat krajinou,
jen tak pójden
nohou bosoú, mokrou
trávou s chladnou rosou,
jen tak se pójď projít.*

*Chci být krajinou,
abys toulal se
a nemusel odejít.*